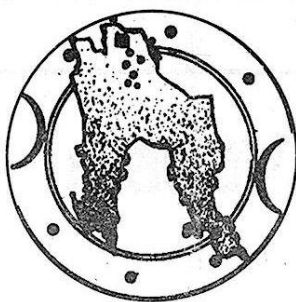

Καρυές - Η ξύλευση: Τα κούτσουρα από τις θελανιδιές του δάσους τεμαχίζονται για να είναι έτοιμα για το χειμώνα.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 11ο • ΦΥΛΛΟ 49 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ-ΟΚΤΩΒΡΗΣ-ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1997 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Πέρασαν 2.000 χρόνια, περίπου, από τη μεγάλη στιγμή της ανθρωπότητας, που σε μια γωνιά της γης γεννήθηκε ο Χριστός, σύμφωνα με τις γραπτές μαρτυρίες και τις παραδόσεις των Χριστιανικών Λαών.

Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ή ακριβέστερα Θεάνθρωπος, κατά τη μονοθεϊστική διατύπωση της χριστιανικής πίστης.

Ανάμεσα στους χριστιανικούς λαούς της Γης, που εορτάζουν τον ερχομό του Ιη-

• *Η Παρθένος σήμερον τον Υπερούσιον τέκτει
και η γη το σπῆλαιον το Απροσίτω προσάγει*

Ρωμανός ο Μελωδός

σού, ανήκει και ο ελληνικός λαός, που τιμά τα Χριστούγεννα, ως πρώτη εορτή, πηλὴ στη Λαμπρή Πασχαλιά, την Ανάστα-ση.

«Χριστούγεννα πρωτούγεννα, πρώτη

γιορτή του χρόνου»... ήξει ένα λαϊκό τραγούδι (κάλαντα) σφυροκοπημένο και ζωωμένο, με τα λογής-λογής έθιμα των Ελλήνων, κατά τη μακροχρόνια πολιτισμική τους πορεία, σε όλα τα γεωγραφικά

διαμερίσματα της χώρας, σε κάμπους, σε βουνά και σε θάλασσες.

«Οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η φύσις όλη» τονίζει με περίτεχνο στίχο, ο ανώνυμος ποιητής, έτσι ώστε, ο ήχος της καρδιάς του, να δίνει την οικουμενικότητα που αρμόζει, στα Χριστούγεννα, ως θεϊκού και ανθρώπινου γεγονότος.

ΑΓΓΕΛΟΙ ΜΕΤΑ ΠΟΙΜΕΝΩΝ ΔΟΞΑΖΟΥΣΙ.
ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΣΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΚΒΩΣΜΕΝ ΔΟΞΑ
ΕΝ ΨΥΧΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ. ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ!

Αξέχαστα Χριστούγεννα

Δεκέμβρης του '45. Νύχτα ακόμη, ψυχρή στο δρόμο. Κρύο φοβερό εκείνο το Χριστουγεννιάτικο πρωινό. Ήταν ακόμη σκοτάδι όταν ξεκινήσαμε από το σπίτι μας στο Τσούνι για να πάμε στην εκκλησία του Κλαδά. Για πολλά χρόνια, τα δύο χωριά που απέχουν δύο περίπου χιλιόμετρα, είχαν έναν παπά που λειτούργουσε μια Κυριακή στο ένα χωριό και μία στο άλλο. Οι μεγάλες γιορτές του χρόνου επίσης γιορτάζοναν εναλλάξ, ένα χρόνο στο Τσούνι και ένα στο Κλαδά.

Αυτή τη χρονιά τα Χριστούγεννα έπεσαν στο Κλαδά και σαν να μην έφτανε το κρύο ήταν και ο εμφύλιος. Σπάνια κοιμόμαστε τη νύχτα χωρίς ν' ακουστούν τουφεκισές ή ποθυβόλια.

Η απόφαση ήταν δύσκολη εκείνη τη χρονιά, αλλά ο πατέρας επέμεινε. Είπε πως έπρεπε να πάμε στην εκκλησία, χρονιάρα μέρα που ήταν. Ντυθήκαμε καλά και ξεκινήσαμε, ο πατέρας, οι δύο αδελφές μου κι εγώ. Η μητέρα με τη γιαγιά κάθισαν στο σπίτι με τα δύο μικρά αγόρια. Αποφασίσαμε να πάμε από τον επάνω δρόμο γιατί ήταν κοντύτερα και νιώθαμε μεγαλύτερη ασφάλεια στο γνώριμο μονοπάτι, παρά στην δημοσιά.

Περάσαμε τα τελευταία σπίτια του χωριού και την εκκλησία του Αη-Νικόλα με το σχολείο δίπλα που φάνταζαν έρημα και σκοτεινά και ψηλότερα στην πλαγιά τα κυπαρίσσια φαίνονταν ν' ακουμπούν στ' αστέρια ενώ στη βάση τους γυάλιζαν απόκοσμα οι άσπροι σταυροί του νεκροταφείου.

Απόλυτη ησυχία. Μόνο τα βήματά μας ακούγονταν και κάπου-κάπου το γαύισμα κάποιου σκύλου που δεν ήταν απειλή αλλά φιλικός χαιρετισμός. Όχι, μόνον οι άνθρωποι αλλά και τα ζώα γνώριζαν ο ένας

Ο Κλαδάς, όπως φαίνεται από το καμπαναριό του Αη-Δημήτρη.

τον άλλο στο μικρό χωριουδάκι.

Φτάσαμε στο μύλο που ήταν στο τέλος του χωριού κι ακούσαμε το νερό που κατακυλούσε στο μυλοβάγενο με φόρα πέφτοντας από ψηλά. Κατεβήκαμε το στενό μονοπάτι και βγήκαμε στη δημοσιά.

Το αγιάζι της Κελεφίνας κατέβαινε τσουχτερό, διαπερνούσε τα ρούχα και τρυπούσε τα κόκκαλα. Τυλιχθήκαμε σφιχτά στα παλτά μας κι ανοίξαμε το βήμα. Τα χορτάρια, παγωμένα στ' αυλάκι του δρόμου γυάλιζαν στην αστροφεγγιά, ενώ ο ουρανός πεντακάθαρος, ολοκέντητος μ' αστέρια σκέπαζε απαλά την περιοχή.

Προχωρήσαμε προς το γεφύρι της Κελεφίνας. Το ποτάμι είχε κατεβάσει. Θα είχε βρέξει φαίνεται ψηλά και η κατεβασιά έφθανε από τη μια όχθη μέχρι την άλλη. Αγριεμένο κυλούσε τα θολά νερά του και γυάλιζε γυαλίζοντας τα πόδια της γέφυρας, θάλασσα στα παιδικά μας μάτια. Σφικτήκαμε κοντά στον πατέρα για προστασία απ' το θερμό του νερού και του αέρα που σφύριζε. Στο ένα πόδι του γεφυριού ένα ξερρι-

συνέχεια στη σελ. 2

Πότε γεννήθηκε ο Χριστός

Ενώ είναι βέβαιο ότι ο Ιησούς έζησε τις τρεις πρώτες δεκαετίες αιώνα μ.Χ., προβλήματα πα ο ακριβής χρονικός προσδιορισμός της γέννησής του.

Σύμφωνα με την καθιερωμένη χριστιανική χρονολογία, γενήθηκε το 0, που είναι αφετηρία για τη χρονολόγηση όλων των γεγονότων προ και μετά Χριστόν. Την χρονολογία αυτή καθιέρωσε το 525 ο Λατίνος μοναχός Διονύσιος ο Μικρός, που υπολόγισε ότι ο Ιησούς γεννήθηκε το 753 από κτίσεως Ρώμης.

Δεδομένου όμως ότι ο Ηρώδης ο Μέγας, στα χρόνια του οποίου γεννήθηκε ο Χριστός, πέθανε το 749 ή 750 από κτίσεως Ρώμης δηλ. το 4 π.Χ., που ο Ιησούς είχε ήδη γεννηθεί, η αναφορά αυτή δεν είναι σωστή.

Σύμφωνα με άλλο συσχετισμό χρονολογιών, ο Ηρώδης ο Αντίπας, στα χρόνια του οποίου θανατώθηκε ο Ιησούς, βασίλεψε μέχρι το 39 μ.Χ. Ο Πιλάτος ήταν επίτροπος το 26-36 μ.Χ. και ο Καϊάφας αρχιερέας το 18-36 μ.Χ. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια πρέπει να τοποθετηθεί η δραστηριότητα του Ιησού. Κατά το Λουκά (3, 23) ο Ιησούς άρχισε τη δράση του 30 ετών. Ο Ιωάννης ομνεί για τρία Πάσχα δράσης του Ιησού ενώ οι άλλοι Ευαγγελιστές για ένα. Λαμβάνοντας υπ' όψη πάλι τον Ιωάννη (2, 20) που μαρτυρεί πως πέρασαν 46 χρόνια από την έναρξη της οικοδόμησης του Ναού, φτάνουμε στο έτος 27-28 μ.Χ. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια πρέπει να δεχθούμε ότι η γέννηση του Ιησού έγινε το αργότερο το 4 π.Χ. και το πάθος του γύρω στο 30 μ.Χ.

Εξάλλου προσπάθειες που έγιναν να καθορισθεί η χρονολογία της Γέννησης με βάση την εμφάνιση του Αστέρια (Ματθ. 2,1) - θεωρείται ότι πρόκειται για την σύνοδο του Δία και του Κρόνου στον αστερισμό των Ιχθύων, που έγινε το 7 π.Χ. -, δεν είναι σοβαρές, γιατί παραγνωρίζουν τη φύση του αστερά όπως την περιγράφει ο Ματθαίος και γιατί η εμφάνισή του δε συμπίπτει με τη γέννηση του Χριστού.

Ακόμη είναι δύσκολο να βασιστούμε και στην ημέρα της εορτής του Πάσχα των Εβραίων και της Σταυρώσεως του Χριστού και να ερευνήσουμε ποιο έτος, η 15η ή η 14η (κατά Ιωάννη) του μηνός Νισάν έπεφτε Παρασκευή.

Με τις μετατροπές μάλιστα που έγιναν μεταξύ του Ιουδαϊκού και Γρηγοριανού ημερολογίου και την παράλειψη του έτους μηδέν μεταξύ του 1 π.Χ. και 1 μ.Χ. η αβεβαιότητα σχετικά με την ακριβή χρονολόγηση της Θείας Γέννησης αυξάνει.

Ισως έτσι να είναι καλύτερα. Ένας θεός ακόμη και σαν ιστορικά προσωπικότητα, δεν μπορεί να δραστηριοποιείται μέσα σε συγκεκριμένες ημερομηνίες!

Μαρία Αντωνοπούλου

Δ/τρια Β' Τοποτησίου Δημ. Σχολείου Εκάλης

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ εύχεται σε όλους τους αγαπητούς αναγνώστες της «Καλά και Ευλογημένα Χριστούγεννα» και το νέο έτος 1998 να είναι ειρηνικό και ευτυχισμένο για την πατρίδα μας, τα χωριά μας, τις οικογένειές μας και για όλον τον κόσμο!

Ο εορτασμός του Αγίου Ανδρέου πολιούχου Καρυών

Ο «Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών» με πρόσκληση που απέστειλε στα μέλη του, κάλεσε όλους (όσους επιθυμούν), να επισκεφθούν το χωριό για να συνεορτάσουν στις 30 Νοεμβρίου την εορτή του Αγίου Ανδρέου.

Ο Σ.Α.Κ. διέθεσε πούλμαν, το οποίο ξεκίνησε από την Πλατεία Ομονοίας το Σάββατο 29 Νοεμβρίου στις 11 π.μ. με 42 επιβάτες και μετά από μια ευχάριστη διαδρομή βρεθήκαμε στην πανέμορφη Αράχοβα. Το απόγευμα παρακοιμήσαμε τον εσπερινό στην ολόφωτη εκκλησία και την επόμενη ημέρα 30 Νοεμβρίου, την Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Ο εκκλησιασμός αυτός θα μας μείνει αξέχαστος γιατί τον ελάμηνε με την παρουσία του και με τη γλυκειά φωνή του ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μονασσίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος, ο οποίος ετέλεσε ολόκληρη τη λειτουργία και την αρτοκλασία, βοηθούμενος από τον αιδ. ιερέα Καρυών π. Σωτήριο Μακρυστάθη και το γιό του, πανοσ. αρχιμανδρίτη Φώτιο, ιερέα Τσουνίου και ιερομόναχο της Ιεράς Μονής Αγίων Τεσσαράκοντα καθώς και ο διάκονος της Ι. Μ. Σπάρτης. Τη θαυμάσια ψαλμωδία των ιεουργών συμπληρώνει η χορωδία Τριπόλεως «Ορφέας» την οποία είχαν φέρει στο χωριό ο Θόδωρος Σπανός και ο Θόδωρος Ντάρμος, οι οποίοι εργάζονται στον Ο.Τ.Ε. Τριπόλεως και είναι μέλη αυτής της θαυμάσιας χορωδίας. Ο περίλαμπρος ναός ήταν κατάμεστος κόσμου αφού περισσότερα από 100 μέλη του Συνδέσμου μας είχαν έλθει από την Αθήνα, που μαζί με τους κατοίκους του χωριού και πάρα πολλούς προσκυνητές, από Σπάρτη, Τρίπολη κ.τ.λ. συνεόρτασαν τη μνήμη του Αγίου Ανδρέου.

Ο Σεβασμιότατος μίλησε στο εκκλησίασμα με το γνωστό εμπνευσμένο λόγο του και δεν παρέλειψε να συγχαρεί το χωριό γι' αυτό τον «μοναδικό» όπως είπε εορτασμό, για το ναό, ο οποίος θεωρείται από τους πρώτους στο Νομό Λακωνίας, συνεχάρη τον πρόεδρο και το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και την απόφαση να έλθουν από την Αθήνα να συνεορτάσουν τη μνήμη του πολιούχου Αγίου Ανδρέου, ευχόμενος να επαναλαμβάνεται συχνά αυτή η ομαδική κάθοδος στο χωριό.

Τόνισε πόσο συγκινητικό είναι ο π. Σωτήριος να συνιερουργεί με τον γιο του και κάλεσε τους κατοίκους του χωριού να τιμούν, να συμπαραστέκονται και να βοηθούν το έργο του ιερέως και της εκκλησίας, τα οποία εξάλλου είναι παράδοση ετών για τις Καρυές.

Μετά την απόλυση, το μοίρασμα των άρτων και τις ευχές, ο Σ.Α.Κ. πρόσφερε καφέ και μελομακάρονα στο Μητροπολίτη μας, στους ιερείς, στο Δήμαρχο Σπαρτιατών κ. Δημ. Ματάθα, στον τ. Υπουργό κ. Ι. Σταθόπουλο, στα μέλη της χορωδίας κ.τ.λ. και σε όλους τους ξένους, οι οποίοι ετίμησαν το χωριό μας με την παρουσία τους.

Τα καφενεία ήταν γεμάτα κόσμο και ευτυχώς προσφέρθηκε η ωραία αίθουσα της ταβέρνας του Δήμου

Κουτσόγεωργα, όπου προσφέρθηκε ο καφές και όπου ο πρόεδρος του ΣΑΚ, γιατρός Β. Πρεκεζές ευχαρίστησε όλους αφού με την επίσκεψή τους τίμησαν το χωριό μας.

Στην ίδια αίθουσα ο ΣΑΚ στις 1 μ.μ. πρόσφερε γεύμα στα μέλη του, στα μέλη της χορωδίας και σε όλους τους επισκέπτες.

Οι ετοιμασίες της ταβέρνας Κουτσόγεωργα ήταν άριστες, τα φαγητά πλούσια και καθαρομαγειρεμένα με ντόπια υλικά. Προσφέρθηκαν άγρια χόρτα, αρνιά ψητά με πατάτες, μακαρονάδες, τυριά και ωραίο κρασί, που έφερε το κέφι στους 100 παρευρισκόμενους οι οποίοι τραγούδησαν με κέφι και χόρεψαν, όσο επέτρεπε ο χώρος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ανάμεσα στα μέλη του ΣΑΚ που συμμετείχαν στην εκδρομή, ήταν δυο εκλεκτές κυρίες, οι οποίες, όπως μας είπε ο πρόεδρος Β. Πρεκεζές, όταν τις καλωσόρισε στο πούλμαν «αν και δεν έχουν Αραχοβίτικη καταγωγή αγάπησαν και τίμησαν το χωριό, τιμώντας τη μνήμη των συζύγων τους: είναι η κ. Μαρίκα Βρύνιου, που δώρισε στο χωριό, εις μνήμην του συζύγου της, το σπίτι τους για να χρησιμεύει ως ιατρείο και κατοικία του ιατρού, και η κ. Λουίζα Κουτσόγεωργα χήρα του αείμνηστου γιατρού Πέτρου Κουτσόγεωργα, ο οποίος το 1985 είχε προσφέρει στον ΣΑΚ ένα ποσό χρημάτων, με τους τόκους των οποίων δίδονται χρηματικά βραβεία στους μαθητές τριες που αποφοιτούν από το Δημ. Σχ. Καρυών. Το ποσό αυτό ενίσχυσε η κ. Λουίζα εις μνήμην του συζύγου της μετά το θάνατό του».

Κατά τη διάρκεια του γεύματος, μετά από το καλωσόρισμα που έκανε προς όλους ο Βασίλης Πρεκεζές, η κ. Βρυνίου μίλησε, πολύ συγκινημένη και ευχαρίστησε το Σύνδεσμο που της έδωσε την ευκαιρία να επισκεφθεί το χωριό έπειτα από πολλά χρόνια και μάλιστα σε μια ημερομηνία που συμπίπτει να είναι η επέτειος του θανάτου του συζύγου της! Πρόσφερε 100.000 δρχ. προς το ΣΑΚ εις μνήμην του και ευχήθηκε χρόνια πολλὰ σε όλους. Κατόπιν έλαβε το λόγο ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Δ. Λεβεντάκης, ο οποίος ευχαρίστησε τον Σύνδεσμο για το ενδιαφέρον του και τη βοήθεια που κατά καιρούς έχει προσφέρει στην Κοινότητα και ζήτησε να συνεχιστεί η συνεργασία αυτή για να βρουν τη σωστή λύση τα προβλήματα του χωριού. Στη συνεστίαση παρακάθησαν οι ιερείς, ο τέως Υπουργός κ. Ι. Σταθόπουλος, ο εφέτης κ. Π. Γκλέκας, ο πρόεδρος του ΑΟΚ κ. Θόδωρος Μεντής, ο ομογενής κ. Ιωάννης Αρβανίτης και άλλοι.

Το πούλμαν αναχώρησε στις 5 μ.μ. και όλοι γύρισαν ευχαριστημένοι στα σπίτια τους.

Όλοι ανεξαρτήτως ομολόγησαν ότι ήταν μια αξέχαστη εκδρομή και όλοι βοήθησαν στην επιτυχία της: ο καιρός, η ωραία οδήγηση του Γιώργου Τρουμπάρη καθώς και η καλή διάθεση και η χαρά όλων που επισκέφθηκαν το χωριό στη μνήμη του Αγίου Ανδρέου.

Και του χρόνου!

Η εκτέλεση των 118 Σπαρτιατών

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Την Κυριακή 24 Νοεμβρίου γιορτάστηκε η επέτειος της θυσίας των 118 επίλεκτων Σπαρτιατών, που εκτελέστηκαν τόσο άνανδρα από τους φασίστες κατακτητές της Πατρίδας μας, το 1943.

Στον τόπο που εκτελέστηκαν, στο Μονοδένδρι, τελέστηκε αρχιερατικό μνημόσυνο από τον σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ευστάθιο. Παραβρέθηκαν και κατέθεσαν στεφάνια δάφνης ο Βουλευτής κ. Παρ. Φουντάς, ο Νομάρχης Λακωνίας, Στρατιωτικός Διοικητής και άλλοι επίσημοι φορείς, αντιστασιακές οργανώσεις απ' όλη την Ελλάδα και πολύς κόσμος, που τίμησαν την μνήμη των 118 ηρώων.

Το ποίημα που ακολουθεί έχει γράψει ο Αραχοβίτης δικηγόρος και ποιητής κ. Πάνος Βουκίδης. (Από τη συλλογή του «Αγριολούλουδα».

Εις μνήμην των 118 Σπαρτιατών

Εδώ σε τούτο το βουνό
ψηλά στον Μονοδέντρι
που τον χειμώνα ο βοριάς
σκληρά τ' ανεμοδέρνει

Σ' αυτούς δεν πρόπουν κλάματα
σκορπίστε τους λουλούδια
τραγούδια πρόπουν λεβεντιάς
της Λευτεριάς τραγούδια!

Εδώ στα χρόνια της σκλαβιάς
στα πράσινα πουρνάρια
θανατωθήκαν ένδοξα
Σπαρτιάτες παλληκάρια

Στήστε την γαλανόλευκη
ψηλά να κυματίζει
και στους διαβάτες που περνούν
αιώνια να θυμίζει

Όλοι θυσιαστήκανε
για την γλυκειά Πατρίδα
και πέσανε σαν γνήσια
παιδιά του Λεωνίδα.

Πως η Ελλάδα η όμορφη
η αιματοβαμμένη
μπορεί να δοκιμάζεται
Ποτέ της δεν πεθαίνει!

Π.Β.

ΚΑΡΥΕΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ
Εδρα: ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Υπεύθυνη:
ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ
ΦΑΡΡΩΝ 10 Γ- ΚΗΦΙΣΙΑ 14561 ΤΗΛ. -FAX: 8076778
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3468268 FAX 3467155
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 2.000

Αξέχαστα Χριστούγεννα

συνέχεια από τη σελ. 1

ζωμένο δένδρο είχε σταματήσει και το νερό πάλευε με μανία να το ξεκολλήσει και να το πάρει μαζί του. Το χτυπούσε, άφριζε, βούιζε και πιτσιλίζει το δρόμο. Μα εκείνο είχε σκαλώσει για καλά και δεν κουνιόταν. Από που να το είχε ξεριζώσει άραγε η Κελεφίνα η Φόνισσα;

Λίγο μετά το γεφύρι κατηφορίσαμε στο ρεματάκι της Βάγιας που χώριζε το δημόσιο δρόμο από τους Κησαδικούς μπαξέδες. Κυλούσε παράλληλα στο δρόμο και έσμιγε με τον Ευρώτα πιο χαμηλά. Λυγρές θεόρατες σκέπαζαν τις δύο όχθες του. Ευτυχώς δεν είχε πολύ νερό και ηιδώντας από πέτρα σε πέτρα περσάσαμε απέναντι κι ανηφορίσαμε στο σκοτεινό δρομάκι σκοντάφτοντας που και που στις πέτρες.

Ο αέρας της ποταμιάς έκοψε λίγο γιατί το δρομάκι ήταν προστατευμένο από τα πυκνά δένδρα των μπαξέδων με τις πεζούλες στην άκρη. Η καμπάνα άρχισε να χτυπά χαρμόσυνα τελειώνοντας με δύο καμπανιές.

Η δεύτερη είναι, είπε ο πατέρας. Καλά ήρθαμε και βράδυνα το βήμα του στην ανηφοριά. Βγήκαμε στο ξέφωτο όταν ακούσαμε τους ψάλτες να ψάλλουν την ακοιλουθία των Χριστουγέννων και ύστερα του παπα-Χούνη την βαθιά ωραία φωνή. Από τους γύρω δρόμους παρέες μικρές, μεγάλες οι Κησαίοι κατευθύνονταν προς τον Αγιο-Δημήτρη που ξεχώριζε δίπλα στο πρώο με τη φοινικιά.

Τα καντήλια φώτιζαν απαλά τα παράθυρα της εκκλησίας διώχνοντας το φόβο από την παγωμένη ψυχή μας.

- Ντουφεκιά δεν ακούστηκε απόψε, είπε κάποιος.

- Πήγαν όλοι στα σπίτια τους να κάνουν Χριστούγεννα.

- Δόξα σοι ο Θεός, είπε κάποιος άλλος. Μεγάλη του Χριστού η χάρη.

Ο πατέρας άνοιξε την πόρτα της εκκλησίας κι εμείς τρυπώσαμε μέσα. Σταθήκαμε λίγο να συνηθίσουν τα μάτια μας στο φως των κεριών, ανάψαμε τα κεράκια μας και πήραμε τη θέση μας στο αριστερό μέρος

της εκκλησίας κι ο πατέρας στο παγκάρι με τους επιτρόπους.

Οι άνδρες κάθονταν στα δεξιά. Παλιὰ συνήθεια που ακόμη συνεχίζεται στα χωριά μας. Η ψαλμωδία, τα κεράκια και τα καντήλια που έκαιγαν ζωηρά με το φρέσκο ήαδι που κουβάλησαν οι πιστοί, άρχιζαν να ξεσταίνουν αγά-σιγά τα ποδαράκια μας και την ψυχή μας. Εκεί μαζεμένοι ο ένας κοντά στον άλλο αισθανθήκαμε οίγουριά, πράγμα που έλειπε από τη ζωή μας τα χρόνια αυτά του πολέμου, του φόβου και της αβεβαιότητας.

«Χριστός γεννιέται! δοξάσατε». Εψάλλε ο δεξιός ο ψάλτης ο Αλέξανδράκης και ο αριστερός, ο Γιάνναρης, απαντούσε με σταθερή φωνή το τροπάριο των Χριστουγέννων.

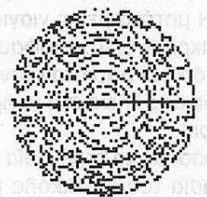
Ακόμη θυμάμαι τα ροιγιάτα βασανισμένα πρόσωπα γύρω μου, τους πιο ηλικιωμένους στα στασίδια, τους νεότερους όρθιους, γύρω μου τα παιδιά, την αγάπη και πλημμυρίζει την μικρή εκκλησία και τους Αγίους να χαμογελούν. Σιγά-σιγά τα παράθυρα του Αν-Δημήτρη αλλη-

ζαν χρώμα. Πρώτα έγιναν γκριζα και μετά ένα μουντό άσπρο που φωτιζόταν λίγο-λίγο. Ήμερώνε. Πόσο διαφορετική θα ήταν η επιστροφή χωρίς τους φόβους που γεννάει το σκοτάδι και η νύχτα.

Υστερα στο σπίτι θα ήταν έτοιμη η ζεστή σούπα και το τζάκι θα έκαιγε ζωηρά και θα τριζοβοηούσαν τα κουτσουρα που είχε φυλάξει ο πατέρας ειδικά γι' αυτή την ημέρα. Η γιαγιά θα είχε φτιάξει τις λαθαγγίδες που έφτιαχνε κάθε χρόνο και θα τις είχε δίπλα στα κάρβουνα για να είναι ζεστές. Μικρές χαρές, όμορφες αναμνήσεις.

Αξέχαστα Χριστούγεννα! Δεν είχαμε πλούσια τραπέζια και δώρα, δεν είχαμε καινούργια ρούχα και παπούτσια. Είχαμε όμως αγάπη και ζεστασιά στην οικογένεια, στη γειτονιά και γενικά στο χωριό γύρω μας που κρατούσε ζωηρή και σίγουρη την ελπίδα στην καρδιά μας, πως θάρθουν καλύτερες μέρες, πως θα σταματήσει ο πόλεμος κι ο τόπος θα ημερέψει πάλι.

Αθηνά Γκλέκα-Κονιδισιώτου

ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΛΑΚΩΝΙΑΣ
“ΟΙ ΡΙΖΕΣ”

Ερευνες, Μελέτες,
Πληροφορίες
για τους προγόνους.
Αντίγραφα Παλαιών Εγγράφων.

Γενεαλογικοί Πίνακες.
Γενεαλογικά Δένδρα.

Διεύθυνση:
Φαναρίου 7-9
17124 Νέα Σύμρνη
Τηλέφωνο: Αθήνα
(01) 93.51449

Εθνη και λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους και το παρελθόν τους, αργά ή γρήγορα αφανίζονται απ' το πρόσωπο της γης. Η εθνική ύπαρξη ταυτίζεται με την ιστορική μνήμη. Η Ελληνική λοιπόν ιστορική μνήμη ζωντανεύει ξανά. Το Ελληνικό Έθνος και ο Ελληνικός λαός τιμά όπως οφείλει το θαύμα του 1940, το Επος της Ελληνικής Ανδρείοσύνης. Είναι χρέος του ηθικού, ιερού και απαράβατο να τιμά την 28η Οκτωβρίου 1940 ως ημέρα ιστορική. Η Ιταλία, σύμμαχος της Γερμανίας και της Ιαπωνίας, μέλος του Τριπλού άξονα, ζητεί με τελεσίγραφο της από την Ελλάδα, να αφήσει ελεύθερο το δρόμο, για να περάσουν τα στρατεύματά της.

Η Ελλάδα πιστή στο ιστορικό της παρελθόν απορρίπτει το προκλητικό και φασιστικό τελεσίγραφο της Ιταλίας. Βροντοφωνάζει ομόφωνα το θρυλικό και ιστορικό της «ΟΧΙ»

Ετσι δεχθήκαμε την ύπουλη και άνανδρη επίθεση της Ιταλίας. Η χώρα μας πιστή στα πεπρωμένα της, αμύνεται. Υπερασπίζεται τα πάτρια εδάφη. Υπερασπίζεται τις αξίες της και τα ιδανικά της, τη θρησκεία, την Πατρίδα, την Τιμή, την αξιοπρέπεια. Υπερασπίζεται την ηθική και το δίκαιο, την ισότητα και τη Δημοκρατία.

Ο πόλεμος έχει αριθμητική και οπλική ανισότητα. Ο εχθρός πολεμάει για να κατακτήσει ξένα εδάφη και να καθυποτάξει ξένες πατρίδες. Αντίθετα, οι Έλληνες υπερασπίζονται το σπίτι τους, την ιστορία τους, την παράδοσή τους. Ξέρουν την αποστολή τους αυτό τους κάνει πιο δυνατούς.

Απωθούν και νικούν τον ιταλικό φασιστικό στρατό, τον ύπουλο και άνανδρο εισβολέα. Μέσα σε 6 μήνες οι Ιταλοί συντρίβονται. Ετσι, γίνεται το θαύμα του 1940. Προστίθεται μια ακόμη χρυσή σελίδα στις άλλες της ελληνικής ιστορίας. Η ψυχή και το πνεύμα συντρίβει την ύλη.

Οι σύμμαχοι και οι ελεύθεροι λαοί θαυμάζουν τον ηρωισμό και την αντίσταση

28 Οκτωβρίου 1940

Ντυμένοι στο χακί έτοιμοι για το Μέτωπο οι Αραχοβίτες: Ορθιοι, από αριστερά, + Δημήτρης Ντεθέκος, + Σαράντος Καπερώνης, + Παναγιώτης Γ. Διαμαντούρος και καθιστός ο Ιωάννης Ιω. Κυριαζής.

των Ελλήνων εναντίον των Ιταλών. Διαλαλούν στα πέρατα του κόσμου, πως: «Οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες». Οι ραδιοφωνικοί σταθμοί των ξένων χωρών μεταδίδουν «πολεμήσατε δοπλοί εναντίον πανόπλων και νικήσατε. Μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν είναι δυνατό

να γίνει αλλιώς, γιατί είστε Έλληνες. Ως σύμμαχοι και ως άνθρωποι σας ευγνωμονούμε».

Αναγνωρίζουν την ελληνική συμβολή στο συμμαχικό αγώνα εναντίον των δυνάμεων του άξονα. Η νίκη των Ελλήνων εναντίον των Ιταλών υπήρξε χωρίς αμφιβολία

το προίμιο της νίκης των συμμαχικών δυνάμεων εναντίον του φασισμού και του ναζισμού, εναντίον των δυνάμεων της ωμής βίας και της σκοτεινής βαρβαρότητας. Η Ελλάδα εξαντλημένη από τον εξάμηνο ελληνοϊταλικό πόλεμο, δεν θα μπορέσει να ανακαταλάβει τις σιδηρόφρακτες στρατιές του Χίτλερ, που εισβάλλει στη χώρα μας στις 6 Απριλίου του 1941.

Υποκύπτει και ζει τώρα κάτω από διπλή κατοχή: γερμανική - ιταλική. Περνάει μαύρες μέρες. Αντιπαλεύει με δύο φοβερούς εχθρούς, έναν εσωτερικό, την πείνα και έναν εξωτερικό, τον κατακτητή. Ο κατακτητής σπέρνει παντού τον τρόμο και το φόβο. Διαπράττει φρικτά εγκλήματα. Οι Έλληνες όμως, θα αντισταθούν εναντίον του. Θα υψώσουν τη σημαία της Εθνικής Αντίστασης, μέχρι τέλους, μέχρι να απελευθερωθούν.

Σήμερα, δεν πανηγυρίζουμε την επέτειο της έκρηξης ενός πολέμου, αλλά την ανάμνηση μιας από τις πιο ένδοξες στιγμές του Έθνους μας. Πανηγυρίζουμε ένα μεγάλο και θαυμαστό ορόσημο που θα διδάσκει στους μεταγενέστερους τη φιλοπατρία, την τόλημη, το ψυχικό σθένος.

Τον Ελληνισμό, όπου κι είναι, τον θέλουμε ασυρρίκνωτο, τα πάτρια εδάφη μας ακέραια και απαραβίαστα. Εχουμε χρέος ηθικό και ιστορικό να προστατεύουμε ως κόρη οφθαλμού την εθνική μας ελευθερία και ανεξαρτησία. Να φυλάμε νέες θερμοπύλες, να προστατεύουμε τον εθνικό μας πηλούτο, τον ορθόδοξο θρησαυρό μας, την ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά, την εθνική και θρησκευτική μας παράδοση. Να είστε βέβαιοι πως όσες φορές επιχειρηθεί ξένη επιβουλή, η Ελλάδα θα επαναλάβει το οδόσημα «ΟΧΙ» γιατί είναι προορισμένη από το λαό της να ζήσει και θα ζήσει.

Αγγελος Παπαντώνης
Δ/ντής Δημοτικού Σχολείου Καρυών

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ενα γράμμα γεμάτο νοσταλγία

Αγαπητή κυρία Αννίτα

Το Σεπτέμβριο η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και τα χωριά του Πάρωνα συμπληρώνει 11 χρόνια ζωής και επιτρέψτε μου να σας ειπώ ότι αυτό αποτελεί ένα μεγάλο κατόρθωμα για πολλούς λόγους.

Οι μεγάλες ημερήσιες Αθηναϊκές εφημερίδες είναι επιχειρήσεις που στηρίζονται σε κεφάλαια και έχουν πολλούς και διάφορους πόρους και επιχορηγήσεις και καταφέρνουν να ισοσκελίσουν τους προϋπολογισμούς τους. Οι μικρές επαρχιακές κυκλοφορούν μόνο χάρη στο μεράκι των ιδιοκτητών τους, χωρίς καμιά βοήθεια και όμως η προσφορά τους είναι τεράστια γιατί προσπαθούν να ζωντανέψουν τις όμορφες εικόνες των χωριών μας και να τα φέρουν με τόσο συγκίνηση και νοσταλγία στην σκέψη μας και προ πάντων σ' εμάς τους ξενιτεμένους.

Βλέπω στην εφημερίδα σας, πολλές φορές, παλιές φωτογραφίες από καφεζεία και ταβέρνες των χωριών, που αποτελούσαν πάντοτε το κέντρο της φτωχικής ζωής τους. Γίγαντες της υπαίθρου, εργάτες της γης με ροζισμένα χέρια, έβγαλαν το απόβραδο να πάνε στο καφενείο ή στην ταβέρνα, να πιούν τον καφέ τους ή το κρασάκι τους και να ξεποστάσουν από το μόχθο της ημέρας.

Εκεί συζητούσαν τα προβλήματα της ζωής τους, μιλούσαν για τα ζωντανά τους, για τα χωράφια τους γιατί τότε όλοι πήλυσαν για να εξασφαλίσουν «ένα κομμάτι ψωμί» για τις πολυμελείς φαμελιές τους. Αγωνιζόντουσαν να παντρέψουν κορίτσια, να αποκαταστήσουν τα «σερβικά» και είχαν έγνοια ακόμη και για τα εγγόνια τους. Ήταν νέοι και φαινόταν να γέροι, αλλά ήταν υπόμονοι, αξιοπρεπείς, περήφανοι. Τα λόγια τους ήταν απλά, χωριάτικα, τα αστεία τους ήταν σεμνά, τα πειράγματά τους, φιλικά.

Ο ένας συμβούλευε τον άλλον και παρηγοριόντουσαν λέγοντας «έχει ο Θεός αδεληφέ μου».

Το καφενείο και η ταβέρνα ήταν λιμάνια για τις τρικυμίες της ημέρας και της ζωής. Οι καρέκλες ήταν πολλές φορές τρύπες, τα τραπέζια λιγδιασμένα και φτωχικά, το μαγκάκι και η σόμπα δεν ζέσταιναν, αλλά οι παρέδες είχαν ζεστή καρδιά. Σεβόντουσαν τους γέροντες, συμπονούσαν τους αρρώστους, αλλά χαίρό-

Προ 50ετίας στην ταβέρνα του Δήμου Κουτσόγεωργα στις Καρυές. + Γιάννος Κουτσόγεωργας, Γιάννης Κυριαζής, + Βασίλης Ρούπας, Γιάννης Κοψιάυτης, + Δήμος Κουτσόγεωργας.

ντουσαν στη χαρά και γλένταγαν λεβέντικα όταν τους δινόταν η ευκαιρία. Το φτωχό ποτηράκι που έπιναν σπάνια συνοδευσόταν από μεζέ, αλλά σίγουρα θα έφερνε ένα αργό, ουρτό, «βραστό» τραγουδάκι.

Αλήθεια, γιατί αγαπάμε και θαυμάζουμε όλα αυτά που πέρασαν και σήμερα είναι τόσο διαφορετικά; Ασφαώς γιατί εκείνοι «οι γέροι», ήταν οι καλοί πατεράδες μας, οι παπούληδες μας, οι συγγενείς και οι γείτονές μας που ηλαιοιώνουν νοσταλγικά την εικόνα του χωριού μας, εκείνη την εικόνα που έχει χαθεί γιατί η σημερινή ζωή την άλλαξε. Είμαστε φτωχοί μέσα στα «πλούτη» μας. Οι διπλανοί μας είναι ξένοι, είμαστε μόνοι μέσα στην πολυκοσμία, κανείς δεν σκοτίζεται για το διπλανό του, τα γλέντια μας δεν έχουν χαρά. Γι' αυτό νοσταλγούμε τα περασμένα και ίσως αυτή η νοσταλγία να μας τα ομορφαίνει όλα εκείνα και δεν μας αφήνει να τα ξεχάσουμε.

Σας ευχαριστώ γιατί με την εφημερίδα σας μου δίνετε την ευκαιρία να γυρίζω νοσταλγικά στον «παλιό καλό καιρό» και στα χωριά μας.

Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Δημήτριος Πάντος Toronto

Το ημερολόγιο της Κατοχής

Συνέχεια από το προηγούμενο

Παρασκευή 7 Ιουλίου 1944

Η Γερμανική επιδρομή στον Πάρωνα έληξε. Οι Γερμανοί τέλειωσαν το απαίσιο «έργο» τους, φεύγουν κατά φάλαγγες από τα βουνά και συγκεντρώνονται προσωρινώς, σε ορισμένα χωριά, όπως στον Τυρό, στο Λεωνίδι, στα Βρέστενα κ.ά. Από κει αυτοκίνητα ή πλοία ξαναγυρίζουν στις «βάσεις» τους, Σπάρτη, Τρίπολη, Άργος.

Σήμερα μέσα στην Αράχοβα έχουν γυρίσει αρκετοί. Στα πρόσωπά τους φαίνεται αμέσως αποτυπωμένη η φοβερή δοκιμασία των ημερών αυτών. Κοιτάζουν όλοι με σφιγμένα χείλη το δύσμοιρο χωριό. Όλα σχεδόν τα σπία λεηλατημένα παρουσιάζουν την εικόνα της ερημώσεως. Διάφορα πράγματα, έπιπλα και σκεύη, σκορπισμένα στους δρόμους, μισοκατεστραμμένα. Τραπέζια, καρέκλες, κατσαρόλες, καθρέφτες, ρούχα κ.λπ. Πολλά τέτοια βρίσκονταν σκορπισμένα εδώ και κει και προ παντός στη θέση Καρυές, που είχαν το στρατόπεδό τους οι βάρβαροι.

Το βράδυ της ημέρας αυτής είχαν φύγει οι Γερμανοί και από τα Βρέστενα κι έτσι ολόκληρος ο Πάρωνας ελευθερώθηκε από τα άγρια και αμορόδα θηρία.

Το γενικό προσκλητήριο έχει γίνει σχεδόν παντού. Για την Αράχοβα ο θλιβερός απολογισμός ήταν: νεκροί 14, όμηροι 8, λεηλασία και καταστροφή σε υλικά αγαθά ανυπολόγιστη. Οι νεκροί 1) Δήμος Ι. Χασάπης 32 χρόνων, πολεμιστής του Ελληνοϊταλικού πολέμου· 2) Παναγιώτης Παρ. Διαμαντούρος, 25 χρόνων· 3) Πάνος Χρ. Κοψιάυτης, 23 χρόνων· 4) Παρασκευάς Π. Μπάρδης, 20 χρόνων· 5) Κώστας Ματραπύλας, 18 χρόνων· 6) Νικόλας Π. Ντάμος, 45 χρόνων· 7) Παρασκευάς Γρ. Πρεκεζές, 32 χρόνων· 8) Δημήτρης συζ. Γ. Πρεκεζέ, 55 χρόνων· 9) Δήμος Γ. Πρεκεζέ, 32 χρόνων· 10) Δήμος Κούτρης, 65 χρόνων· 11) Γιώργης Λιαπάκος, 73 χρόνων· 12) Κώστας Διαμαντούρος (ή Τσιούλος), 72 χρόνων· 13) Νικόλας Π. Κυριαζής, 73 χρόνων και 14) Γιαννούλα χήρα Γ. Μαυραειδή (ή Σκαντάλη), 55 χρόνων. Των ομήρων η τύχη ήταν του καθενός δια-

του ΚΩΣΤΑ ΠΙΤΣΙΟΥ
από το διθλίό του «ΚΑΡΥΑΙ»

φορετική: Οι 6 ελευθερώθηκαν πολύ σύντομα, ένας, ο Κυριάκος Σκουρής πέρασε ένα μαρτυρικό τρίμηνο στην ομηρία, όπως είπαμε, και ο Γιάννης Α. Καρκαλάτος, 38 χρόνων, εκτελέστηκε μαζί με άλλους στην Τρίπολη από τους Γερμανούς.

Η λεηλασία των σπιτιών, η καταστροφή των γεωργικών προϊόντων, σε πατάτες και γεννήματα κυρίως, και η καταστροφή των οπωροφόρων δέντρων είναι ανυπολόγιστη. Το ίδιο και η φθορά και οι απώλειες των μικρών και μεγάλων ζώων. Μόνο μουλάρια πήραν απ' το χωριό οι Γερμανοί πάνω από πενήντα.

Οι περισσότεροι Αραχοβίτες έχουν γυρίσει πια στο χωριό. Πολλοί λίγοι από κείνους που σκόρπισαν στα γύρω χωριά λείπουν ακόμη, αλλά έστειλαν μήνυμα στους δικούς τους να μην ανησυχούν.

Το πένθος γι' αυτούς που χάθηκαν είναι γενικό:

«Ολοι θλιβεροί. Κι απ' το καμπαναριό κατάρματο η καμπάνα μας τον βάφει τον αγέρα».*

Λίγα ακόμη, για να κλείσουμε την αυλαία της δραματικής δεκαπενθήμερης δοκιμασίας του χωριού. Δεν είχαν βρεθεί τα πτώματα των αδικαστομένων παιδιών Κυπ-αύτη, Ματραπύλα και Μπάρδης και οι δικοί τους γύριζαν από ρεματιά σε ρεματιά τα από χαράδρα σε χαράδρα, για να τα βρουν. Τα βρήκαν επί τέλους σε μια χαράδρα στις 1 Ιουλίου. Η αποσύνθεσή είχε προχωρήσει και τ' αγρίμια και τα κοράκια είχαν κάμει το μέρος τους.

Η μεταφορά τους στο χωριό ήταν αδύνατη. Γι' αυτό τ' άφησαν εκεί. Εκέπασαν ευλαβικά επί τόπου ό,τι είχε απομείνει απ' τα κορμιά των αλπομόνητων παλικάριών με το αιματοποτισμένο κόμα και τις αιματοβαμμένες πέτρες.

Λίγον καιρό αργότερα έγινε μνημόσυνο όλων των Αραχοβιτών, που σκοτώθηκαν στον πόλεμο και στην Κατοχή.

Συνεχίζεται

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Το έργο του τμήματος του δρόμου που παρακάμπτει την πηλασία του χωριού προχώρησε και η πίστωση που είχε δοθεί απορροφήθηκε εξ ολοκλήρου. Μέχρι τέλους 1997 αναμένεται να δοθεί η νέα πίστωση 12.000.000 δραχμών ώστε να αποπερατωθεί το έργο, το οποίο είναι σημαντικό γιατί θα εξευθερωθεί η πηλασία από τα αυτοκίνητα που περνάνε από και προς Βαμβακού και Πάρνωνα και οι Βαρβιτιώτες θα πίνουν ανενόχλητοι τον καφέ τους και το κρασάκι τους.

- Η παραγωγή καρυδιών ήταν ελάχιστη, εφέτος, έως μηδενική και οι περισσότερες καρυδιές έμειναν ατίναχτες, αφού δεν είχαν καρύδια.

- Η Κοινότητα της Βαρβίτσας τελικά εντάχθηκε στο νέο Δήμο με έδρα τη Σελλασία.

ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ

Μόνον ένας γάμος έγινε εφέτος στους Βουτιάνους. Στις 24-8-97 παντρεύτηκε η **Μαρκοπούλου Βασιλική** με τον **Σαράντο Λιόντη**, από τη Χρύσαφα.

Θάνατοι: Στις 4-8-97 πέθανε σε ηλικία 84 ετών ο γιατρός **Αντώνης Κωστάκης**, ο οποίος επί 50 χρόνια πρόσφερε τις υπηρεσίες του στους Βουτιάνους, Σελλασιά, Τσοούνι, Κθαδά, Αφισσού και στην Σπάρτη.

Επίσης πέθαναν και κηδεύτηκαν στους Βουτιάνους:

- Ο **Γεώργιος Γιαννούλης**, 85 ετών (24-4-97).

- Ο **Πετράκης Πέτρος**, 82 ετών (6-8-97).

ΚΛΑΔΑΣ

Αρχισαν οι εργασίες για τη διάνοιξη του περιφερειακού δρόμου στην Κοινότητα Κθαδά, προϋπολογισμού 70.000.000 δρχ. Ο δρόμος αυτός που θα διασταυρώνεται (θα ξεκινάει) από το δρόμο Σπάρτης - Τρίπολης και θα κατεβαίνει προς το ποτάμι του Ευρώτα, παράλληλα προς το χωριό, είναι ζωτικής σημασίας για τους καλλιέργητες γιατί θα διευκολύνει όλα τα κτήματα στα βόρεια του χωριού. Την κατασκευή του ανέλαβε η Κοινοπραξία Αδαμόπουλου - Σελλή.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

⇒ Η **Ιωάννα** και ο **Ευστάθιος Κοντογιάννης**, από τον Κθαδά, απόκτησαν το πρώτο τους παιδί, αγοράκι. Είναι ο αγαπητός φίλος Βαγγέλης Κοντογιάννης έγινε παππούς και η Σούλα γιαγιά.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

⇒ Ο **Ανάργυρος Ευαγγέλου Κοντογιάννης**, από τον Κθαδά, εγγονός του αξεχαστού μπαρμπα Ανάργυρου Κοντογιάννη, που ήταν χρόνια ταχυδρόμος στο Τσοούνι και Κθαδά, αρραβωνιάστηκε στην Κέρκυρα με την αγαπημένη του Αγγελική. Καλά στέφανα!

Θάνατοι

- Στις 22-9-97 πέθανε ο **Παναγιώτης Κολοβάς** του Ιωάννου, 92 ετών.

- Συγκλονιστική ήταν η είδηση του θανάτου του **Δημητρίου Αντώνη Σπουδαία**, που σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα στην Atlanta ΗΠΑ.

Ο Δημήτρης, 30 ετών, σπούδαζε πιλότος αθλητή ο σκληρή μοίρα του έκοψε τη νήμα της ζωής του.

Απαρηγόρητοι οι γονείς Αντώνης και Ντάνια Σπουδαία, η αδελφή του Ευγενία, οι θείοι, θείες, εξαδέλφια και αμέτρητοι φίλοι και συγγενείς αποχαιρέτησαν τον άτυχο νέο στο κοιμητήριο της Αγίας Παρασκευής Αττικής στις 31 Οκτωβρίου 1997.

ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Ημερίδα για την καλλιέργεια της καστανιάς

Μια ημερίδα αφιερωμένη στην καστανιά πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 31 Οκτωβρίου στον Άγιο Πέτρο, τη διοργάνωση της οποίας είχε η Αναπτυξιακή Εταιρεία Πάρνωνα (ΑΝΕΠ) με πρόεδρο την κ. **Τασία Κανελλοπούλου**, Νομαρχιακή Σύμβουλο Λακωνίας, από τη Σελλασία.

Το πρόγραμμα ήταν πλούσιο σε ανακοινώσεις συζητήσεις και προτάσεις για το σημαντικό αυτό δένδρο που είναι αυτοφυές αθλητή και καλλιέργεται στον Πάρνωνα, ο οποίος χαρακτηρίζεται «καστανοσκέπαστος».

Μετά τις ανακοινώσεις της προέδρου κ. **Τασίας Κανελλοπούλου** και του Δ/ντή Συμβουλίου της ΑΝΕΠ κ. **Γεωρ. Δαλιάνη** για το ρόλο της Εταιρείας στην ανάπτυξη της περιοχής, ακολούθησαν σημαντικές ανακοινώσεις που ήταν ενδιαφέρουσες και χρήσιμες για τους παραγωγούς.

Αναφέρουμε απλά τα θέματα που ανέπτυξαν υπεύθυνοι ομιλητές οι οποίοι μετά τις ομιλίες τους συζητήσαν με τους παρευρισκόμενους.

- Η καστανιά στην Ελθάδα - Ασθένειες - Καταπολέμηση - Το μέλλον της Καστανοκαλλιέργειας.

- Η χρήση του κάστανου στη ζαχαροπλαστική.

- Τα προγράμματα βιοβιομηχανικής γεωργίας και οι διαδικασίες πιστοποίησης των βιοβιομηχανικών προϊόντων.

- W.W.F. Παγκόσμιο ταμείο για τη φύση. Εναλλακτικά δασικά προϊόντα.

- Η καλλιέργεια της καστανιάς στην περιοχή.

- Χρηματοδοτήσεις του κανονισμού 2328/91 στους καστανοκαλλιεργητές.

Ακολούθησε ξενάγηση των επισκεπτών στα καστανοτεμάχια της περιοχής από τον πρόεδρο της Κοινότητας του Αγίου Πέτρου κ. **Ιωάννη Αρφάνη** και γεύμα σε ταβέρνα του χωριού.

ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ ΕΠΕΛΕΞΕ ΤΗ ΒΑΜΒΑΚΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ «ΠΑΡΝΩΝΑΣ '97»

Γράφει ο αναπληρωτής
δασάρχης Λακωνίας
Παρασκευάς Χρ.
Κουτσόγεωργας

Το Δασαρχείο Σπάρτης στην προσπάθεια αξιοποίησης του Πάρνωνα και την ανάπτυξη των χωριών του έχει πραγματοποιήσει τελευταία πολλά έργα διάνοιξης και ασφαλιτοστρώσεων δρόμων ώστε να διευκολύνει την επικοινωνία ανάμεσα στα χωριά, αθλητή και να δίνει τη δυνατότητα σε όλους να απολαμβάνουν τις ομορφιές του Πάρνωνα και των χωριών του:

Α. Ασφαλιτοστρώσε το δρόμο από Αράχοβα μέχρι το Ζυγό (όρια νομού Λακωνίας) και το υπόλοιπο το συμπλήρωσε το Δασαρχείο Αστρους.

Β. Ασφαλιτοστρώσε το δρόμο από Βαμβακού μέχρι Καστάνιτσα και συνεχίζει την ασφαλιτοστρώση του δρόμου από Άγιο Πέτρο μέχρι Κοσμά. Του χρόνου σύμφωνα με το πρόγραμμα πρέπει να έχει ασφαλιτοστρωθεί ο δρόμος από Πλατύ Ποτάμι μέχρι Τσίτσηνα.

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1997 το Δασαρχείο οργάνωσε γιορταστικές εκδηλώσεις στη Βαμβακού, που άρχισαν με τέλεση θείας λειτουργίας στον Άγιο Χαράλαμπο και στη συνέχεια προσφέρθηκαν αναψυκτικά και γλυκίσματα στην πηλασία του χωριού. Στις 11 π.μ. οι καλεσμένοι όλοι μαζί πήγαν στη «Στραβόρραχη» στο δασικό σύμπληγμα του Πάρνωνα όπου έγινε αγιασμός στα δασοτεχνικά έργα και ο περιφερειάρχης

Από τις εορταστικές εκδηλώσεις «Πάρνωνας '97» ο βουλευτής **Παρ. Φουντάς**, περιφερειάρχης και άλλοι επίσημοι εγκαίνιαζουν τους ασφαλοστρωμένους δρόμους του Πάρνωνα. (Φωτογραφία από το ΛΑΚΩΝΙΚΟ ΤΥΠΟ)

Ανδρ. Χιώτης. Οι πρόεδροι: Βαμβακού Γ. Λεμπέσης, Βαρβίτσας Ν. Ματθαίου, Βασαρά Π. Φουρτούνης, Βρεσθένων Ν. Παναγιωτόπουλος, Θεολόγου Αθ. Σάλαρης, Καρυών Δ. Λεβεντάκης, Κονιδίτσας, Λαγγανίκου, Σελλασίας, Αγίου Πέτρου, Καστάνιτσας, ο πρόεδρος του Συλλόγου Απανταχού Βαμβακίων κ. **Ιάσωνας Βούρβουλης**.

Πριν από το γεύμα έγινε μια συγκινητική τελετή όπου το Δασαρχείο απένειμε τιμητικές πλάκες και ο πρόεδρος της Καστάνιτσας κ. **Εύγκος** πρόσφερε αναμνηστικά μετάλλια και βιβλία του Καστανισιού συγγραφέα κ. **Δ. Χούπη** «ΚΑΜΙΝΙΑΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΤΟΜΟΙ», στους δασάρχες που υπηρετήσαν στο Δασ/ρχείο Σπάρτης από το 1955 έως το 1983, οι οποίοι παρίσταντο και είναι οι εξής: **Α. Πανέτσος**, **Α. Ελευθερίου**, **Σ. Φιλίππος**, **Φ. Ζήκος**, **Τ. Πιπερίγκος**, **Γ. Παπαϊωάννου** και **Ν. Λούκας**.

Κατά γενική ομοφωνία όλοι όσοι παραβρέθηκαν στην ωραία αυτή εκδήλωση (και ξεπέρασαν τους 200) έφυγαν κατευχαρισμένοι. Η Βαμβακού ζωντάνεψε για μια Κυριακή και οι λιγοστοί κάτοικοι της θυμήθηκαν τον παλιό καλό καιρό που το χωριό ήταν γεμάτο κόσμο.

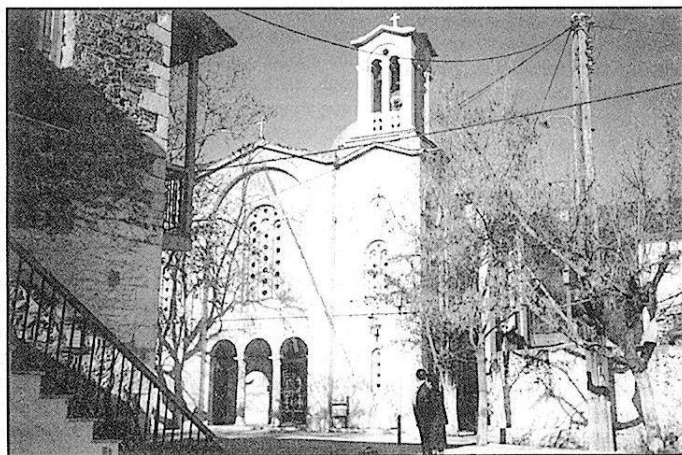
Σημείωση εφημερίδας

Σωστή είναι η βράβευση των προϊσταμένων όλων των υπηρεσιών, αθλητή και των αθλών υπαλλήλων, χωρίς τους οποίους δεν υλοποιούνται τα προγράμματα ούτε εκτελούνται έργα.

Στην περίπτωση του δασαρχείου Πάρνωνα, υπάρχουν αρκετοί ντόπιοι, οι οποίοι υπηρετούν ως δασικοί και «όργωσαν» τα δάση του βουνού με δύσκολες συνθήκες, με ταλαιπωρίες και κόπους.

Τα φρόντισαν επί σειρά ετών και έμαθαν τους κτηνοτρόφους, τους κατοίκους κ.λπ. να σέβονται και να αγαπούν τα δάση και τα προστάτησαν από καταστροφές. Επομένως άξιζε και σ' αυτούς ένα βραβείο και μια αναφορά στο όνομά τους.

Α.Γ.Π.

ΒΑΜΒΑΚΟΥ: Ο Άγιος Χαράλαμπος

κ. **Ματσίγκος** και ο βουλευτής κ. **Παρασκευάς Φουντάς** έκαναν τα εγκαίνια.

Εκεί απόλαυσαν όλοι τις ομορφιές του δάσους και επέστρεψαν στη Βαμβακού, όπου το δασαρχείο παρέθεσε γεύμα στην πηλασία και έγινε γλέντι μέχρι το απόγευμα.

Παραβρέθηκαν ο βουλευτής κ. **Παρασκευάς Φουντάς**, ο Γ.Γ. Περιφέρειας Πελοποννήσου, ο Περιφερειάρχης Αττικής **Ν. Μικαλόπουλος**, Ο Γ.Δ. Δασών, Ο Στρα/κός Δ/ντής Λακωνίας, ο Αστ/κός Δ/ντής, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών, οι Νομαρχ/κοί Σύμβουλοι **Τασία Κανελλοπούλου**, **Δημ. Λάζαρης**,

Η εικόνα της ντροπής

Το γεφύρι που ενώνει το δρόμο Βαμβακού, Βαρβίτσας, Καρυών με το δρόμο Σπάρτης-Τρίπολης έχει καταρτίσει το «γεφύρι της ντροπής» για τα τρία χωριά, αφού οι σκουπίδες με σκουπίδια και χίλια άλλα είδη έχουν κλείσει το ρέμα από τη μια μεριά και από την άλλη. Οι διερχόμενοι που θέλουν να ξεφορτωθούν τα σκουπίδια τους πριν βγουν στο «δημόσιο» δρόμο τα πετάνε δεξιά ή αριστερά. Το γεφύρι είναι πετρόκτιστο με μεγάλη καμάρια, η οποία τώρα είναι εντελώς σκεπασμένη.

Γιατί τόσο ασυνειδησία, βαρβαρότητα, έλλειψη σεβασμού στο περιβάλλον; Εκτός από την επικίνδυνη μόλυνση του περιβάλλοντος και των νερών, κινδυνεύει να γκρεμιστεί με μια πλημύρα το ίδιο το γεφύρι που είναι ένα δείγμα της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς.

Αν ανήκει στην Κοινότητα Καρυών, ας ζητήσουν τη βοήθεια της Νομαρχίας για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή που αφορά όλους μας.

Θεοτόκης Γ. ΝΤΑΡΜΟΣ
ΜΗ Μηχανικός ΕΜΠ - Κατασκευαστής
Μπλε Λιμανάκι - ΡΑΦΗΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
Μοντέρνα διαμερίσματα
με πανοραμική θέα στη θάλασσα
Ραφήνα: Λιμάνι για τα νησιά του Αιγαίου. 15 χιλ. από Αγία Παρασκευή (Αθήνα). 10 χιλ. από το νέο υπό ανάπτυξη μεγάλο διεθνές Αεροδρόμιο της Αθήνας (Σπάτα). Ιδανικά για μόνιμη κατοικία ή επένδυση με υψηλή απόδοση.
Η ταχύτερα αναπτυσσόμενη περιοχή.
Τηλ. (+301) 63.95.007, 64.46.227, mobile 094-43.18.79
e-mail: hnrc@compulink.gr, polaris@hol.gr

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ANTENA

Λεωφόρος Συγγρού 52
ΝΤΟΥΒΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ & ΥΙΟΙ
Τηλ. 9232544 - 9214859 - Fax 9232544
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΕΓΓΥΗΣΗ ΓΙΑ ΑΝΕΤΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΠΙΣΗΣ ΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Τα νέα των απανταχού της γης Βασσαράϊων

Από τον Παναγιώτη Καραφώτη

Γεννήσεις
Βοστώνη

Ο Γεώργιος Ν. Κουφός και η σύζυγός του Κάρεν απόκτησαν κόρη. Ο Παναγιώτης Ντίβου Καραλής και η σύζυγός του Μελίσα απόκτησαν κόρη.

Αυστραλία

Ο Χαράλαμπος Ντίβου Κατσαφούρος και η σύζυγός του Ευαγγελία απόκτησαν κόρη.

Βαπτίσεις

Στην Αθήνα βάφτισαν το γιό τους, ο Παναγιώτης Φ. Σταυρόπουλος και η σύζυγός του Χριστιάννα και το ονόμασαν Φώτη. Στη Βοστώνη βάφτισαν το κοριτσάκι τους ο Στέφανος και η Αικατερίνη Κουφού και το ονόμασαν Χρυσάνθη.

Αρραβώνες

Στη Βοστώνη αρραβωνιάστηκαν: Ο Πίτερ Ν. Χριστάκης και η Χριστοφίλη Κυρ. Καραλή. Ο Κώστας Ν. Σπυρόπουλος και η Μαρία Μπάτσου. Ο Χαράλαμπος Π. Κανέλλος με τη Στέφανη Ανδρεάδη. Στο Τορόντο αρραβωνιάστηκαν η Παναγιώτα Χρηστάκου (κόρη της Πόλυς Ψυχογιού) με τον Αθανάσιο Αρχοντούδη.

Γάμοι

Στη Βοστώνη παντρεύτηκαν η Βίκυ Γ. Χρηστάκη και ο Γεώργιος Α. Καραλής.

Θάνατοι

Στο Μοντρεάλ Καναδά πέθανε ο Σωτήριος Πανώριος.

Ο χορός των Συλλόγου Βασσαράϊων Βοστώνης

Στην αίθουσα της Ελληνο-ορθόδοξης εκκλησίας μας στο Watertown Βοστώνης, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε τον ετήσιο χορό του στις 11-10-97 με μεγάλη επιτυχία. Παραβρέθηκαν 300 άτομα και διασκέδασαν με πολύ κέφι.

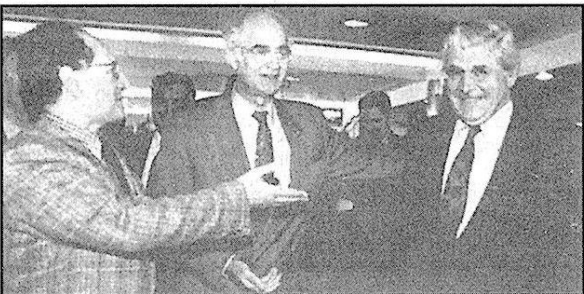
Βασσαράς

Στην ιστορική μονή των Αγίων Αναργύρων γιορτάστηκε την 1η Νοεμβρίου η εορτή των Αγίων Κοσμά και Δαμιανού. Παρά το τσουχτερό κρύο παραβρέθηκαν με θερμές εκδηλώσεις σε όλες τις πόλεις που επισκέφθηκε. Σύνδευ, Μελβούρνη, Καμπέρα κ.λπ. Ιδιαίτερα οι συμπατριώτες του Λευκαδίτες τον τίμησαν με ωραίες εκδηλώσεις οργανωμένες από τους Λευκαδίτικους Συλλόγους που έχουν εδώ.

Τα νέα της Μελβούρνης

Από τη συνεργάτιδά μας Λέλα Κόρδαρη-Ντάρμου

Μεγάλη ενθουσιασμό προκάλεσε στους Έλληνες της Αυστραλίας η επίσκεψη του προέδρου της Ελληνικής Βουλής κ. Απόστολου Κακαλιμάνη, που τον υποδέχθηκαν με θερμές εκδηλώσεις σε όλες τις πόλεις που επισκέφθηκε. Σύνδευ, Μελβούρνη, Καμπέρα κ.λπ. Ιδιαίτερα οι συμπατριώτες του Λευκαδίτες τον τίμησαν με ωραίες εκδηλώσεις οργανωμένες από τους Λευκαδίτικους Συλλόγους που έχουν εδώ.

Στη φωτογραφία διακρίνεται ο Σκουροβαρβιτσιώτης κ. Γεώργιος Φουντάς καθώς τον υποδέχεται στο αεροδρόμιο με το γενικό πρόξενο της Ελλάδος κ. Γ. Βέν. Ο Γεώργιος Φουντάς είναι πρόεδρος από πολλά χρόνια της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης.

Γεννήσεις

Στις 10-8-97 η Τούλα και ο Robert Cassen απόκτησαν αγοράκι και το ονόμασαν Ben.

Η Τούλα είναι κόρη της Άννας (γ. Βλαχάκη από τον Κλαδά) και του Γιώργου Γαλάτα, από τη Βαμβακού. Να τους ζήσει.

Θάνατοι

Μεγάλη θλίψη προκάλεσε σε όλους τους πατριώτες ο θάνατος του Λάζαρου Στασινού, που πέθανε στις 31-7-97. Ήταν σύζυγος της Μαρίας Λεβεντάκη. Συλλυπητήρια.

Τα νέα της Atlanta

Από την Ευγενία Πουλοκέφαλου

Γιόρτασαν την 25η επέτειο του γάμου τους ο Παναγιώτης και η Ελένη Καρδαρά.

Και στα 50!

Βάφτισαν το αγοράκι τους το ζεύγος Ανδρέα και Άννας Κωστοπούλου. Η Άννα είναι η κόρη του Παναγιώτη και Παναγιώτας Γιαννακοπούλου.

Να τους ζήσει!

Νοσηλεύτηκε στο Νοσοκομείο Emory ο καλός μας Θανάσης Γιαννακόπουλος αλλά με τις φροντίδες των γιατρών, της οικογένειάς του και της ακούραστης συζύγου του Βενέτας πήγε στο σπίτι του και είναι μια χαρά.

Καλή ανάρρωση!

...

Καλή μου κα Αννίτα

Με μεγάλη λύπη σας γράφω ότι στη Atlanta στις 26 Οκτωβρίου (Αγίου Δημητρίου - ημέρα γιορτής του), σκοτώθηκε με αυτοκίνητο ο Δημήτρης Σπουδαίας από τον Κλαδά. Ο Δημήτρης ήταν 28 ετών. Το γεγονός συγκλόνισε ολόκληρη την Κοινότητά μας.

Στον Δημήτρη αιωνία η μνήμη.

Στους γονείς Αντώνη και Ντίνα Σπουδαία δεν βρίσκω λόγια να εκφράσω τον πόνο. Εύχομαι να είναι οι τελευταίοι γονείς στον κόσμο με αυτό το φορτίο.

Και πάψι με αγάπη Ευγενία Πουλοκέφαλου.

Ενα ταξίδι γεμάτο όμορφες εντυπώσεις
αλλά και με δυνατές συγκινήσεις

Κατενθουσιασμένοι γύρισαν από το ταξίδι τους στην Νέα Υόρκη ο Βαγγέλης και η Γιούλη Ματθαίου (γένος Κερασιώτη), όπου είχαν την ευκαιρία να συναντήσουν τα εξαδέλφια τους (παιδιά του Σαράντου Ματθαίου), Στράτη, Πέτρο, Σταύρο, Ηλία, Στέλιο και Σπύρο με τις οικογένειές τους. Όπως μου είπαν η Γιούλη και ο Βαγγέλης το ταξίδι τους το αποφάσισαν ξαφνικά όταν διάβασαν στις ΚΑΡΥΕΣ για τη με-

Closter, N. Jersey.

Στο σπίτι του Ηλία Ματθαίου (στο μέσον), όπου οι φιλοξενοούμενοι Γιούλη (πρώτη από αριστερά) και ο Βαγγέλης Ματθαίος (στο βάθος δεξιά) απολαμβάνουν τη συντροφιά των εξαδέλφων τους, που ήταν όλοι εκεί με τις συζύγους τους.

γρήνη συναυλία που οργάνωσε το Ίδρυμα για τα Καρκινοπαθή Ελληνόπουλα, το GGF που το ίδρυσε ο Στέλιος, Ματθαίος και το διοικεί ως πρόεδρος, ο γιος του Σαράντου, δικηγόρος.

«Όλα ήταν καταπληκτικά», λέει η Γιούλη. «Ο καιρός ήταν πολύ καλός και η αγάπη και η φιλοξενία των εξαδέλφων μας, που έχουν όλοι τους θαυμάσιες οικογένειες εκεί θα μας μείνουν αξέχαστες.

Η συναυλία που έγινε την Κυριακή 4-10-97 ήταν κάτι συγκλονιστικό. Σ' αυτή την καταπληκτική αίθουσα Mablison S. Garden 20.000 άνθρωποι απόλαυσαν και καταχειροκρότησαν τους καλλιτέχνες Νταήαρα - Λαζόπουλο - Αρβανιτάκη - Παπακωνσταντίνου - Ιωαννίδη, αλλά συγχρόνως συγκινήθηκαν και έκλαψαν από τον πόνο των παιδιών που βρήκαν συμπαράσταση και βοήθεια από το Greek Children's Found.

Η συναυλία άρχισε στις 9 και τελείωσε στη 1 μετά τα μεσάνυχτα. Ήταν 4 ώρες γεμάτες παθμό και συγκίνηση. Εχουμε διαβάσει πολλές φορές στις ΚΑΡΥΕΣ για το Ίδρυμα αυτό, αλλά αυτά που ζήσαμε από κοντά και η επαφή μας με τα παιδιά και τους γονείς που ευεργετήθηκαν από το G.C.F. δεν περιγράφονται όπως δεν περιγράφεται η αξία αυτού του φιλανθρωπικού Ιδρύματος.

Εκεί γνωρίσαμε και τον Αραχοβίτη Τάσο Αθανάηλο, συγκοινωνιολόγο, που είχε έρθει από την Astoria με τη γυναίκα του και τα παιδιά του (ζεύγος Μαχαίρα από το Charlotte N.C.).

Βαγγέλης, Γιούλη, Αγγελική, Ηλίας και Σταύρος Ματθαίος.

Οι πρώτοι Έλληνες στην Αυστραλία

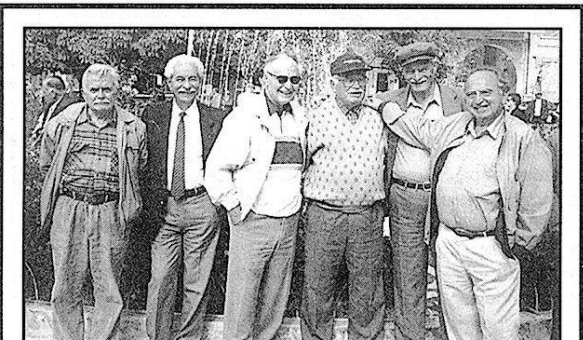
Της Λέλας Κόρδαρη γ. Ντάρμου

Ήταν το έτος 1827 και η Ελληνική Επανάσταση κατά των Τούρκων είχε πια ριζώσει για τα καλά με πολλές ελληνικές περιοχές ελεύθερες τώρα από τον τουρκικό ζυγό και την ανεξαρτησία των Ελλήνων εγγυημένη.

Στο νησί της Μάλτας που άνηκε τότε στην Βρετανική Επικράτεια 9 αιχμάλωτοι, Έλληνες από την Υδρα, περίμεναν να δικαστούν από το Αγγλικό δικαστήριο της νήσου με την κατηγορία της πειρατείας στη Μεσόγειο. Οι 9 κατηγορούμενοι ήταν ο Αντώνιος Μανώλης, ο Δαμιανός Νίνης, ο Γκίκας Βούλγαρης, ο Γεώργιος Βασιλάκης, ο Νικόλαος Παπανδρέου, ο Κώστας Στρουμπουλής, ο Γεώργιος Λαρίτσος και δύο άλλοι οι οποίοι αργότερα απαλλάχθηκαν. (Ο Α. Μανώλης ήταν Αθηναίος).

Ήταν όλοι πλήρωμα του πλοίου Ηρακλής, που πριν από λίγες εβδομάδες είχε επιτεθεί στα ανοικτά της Κρήτης κατά του Αγγλικού πλοίου «Αΐκνιστη» και το είχε λεηλατήσει με τη δικαιολογία ότι μετέφερε πολεμικά όπλα στους εχθρούς. Είναι όμως πιθανότερο ότι ο «Ηρακλής» παραβίαζε τις εντολές που είχε και είχε επιδοθεί σε πειρατεία.

Ο «Ηρακλής» συνελήφθη 2 μέρες αργότερα από το Αγγλικό Πολεμικό Πλοίο «Γκάννεντ» και το πλήρωμα μετεφέρθη στη Μάλτα με την κατηγορία της πειρατείας.

Αράχοβα, Φθινόπωρο 1997, αποχαιρετώντας το Γιώργο Κοκκοκιά, που έφυγε για Αυστραλία έπειτα από 3μηνη διαμονή στην Ελλάδα. Αντώνης Πρεκεζές, Δημητράκης Γρίβας, Γιώργος Σκίουρης (Αρβάνης), Γιώργος Κοκκοκιάς, Πάβος Πουλοκέφαλος, Βασίλης Πρεκεζές.

Πρόεδρος του δικαστηρίου ήταν ο Αντι-Ναύαρχος Σερ Εντγουορντ Κόντριγκτον ο οποίος ήταν και ο αρχηγός του Αγγλο - Ρωσικού στόλου που συνέντριψε τον τουρκικό και αιγυπτιακό στόλο στην περίφημη ναυμαχία του Ναυαρίνου. Ο Κόντριγκτον ήταν γιος τους Έλληνες ένας ήρωας όπως και ο λόρδος Βύρων.

Το δικαστήριο βρήκε τους κατηγορούμενους ένοχους και τους καταδίκασε σε θάνατο. Κατόπιν όμως προσφυγής στον βασιλιά της Αγγλίας Γεώργιο τον Δ' απέφυγαν το θάνατο αλλά δικάστηκαν να μεταφερθούν στην Αυστραλία και να εργαστούν σαν κατάδικοι για διάφορα χρονικά διαστήματα.

Έτσι ύστερα από μια δίκη που κράτησε πολλούς μήνες το Μάη του 1829 επιβράστηκαν στο πλοίο «Νορφολκ» που μετέφερε κατάδικους στην Αυστραλία και έφθασαν στο Πορτ Τζάκσον της Νέας Νοτίου Ουαλίας στις 27 Αυγούστου 1827.

Υστερα από πολυετή υπηρεσία στην Αυστραλία εργαζόμενοι σε διάφορες χειρωνακτικές εργασίες, ιδιαίτερα γεωργικής φύσης και με την μεσοδιάθεση του Σπύρου Τρικούπη ο οποίος το 1834 είχε διοριστεί διηλυματικός αντιπρόσωπος στο Λονδίνο ο Κυβερνήτης της Νέας Νοτίου Ουαλίας χάρισε το υπόλοιπον της ποινής των κατάδικων Ελλήνων και ενέκρινε τον επαναπατρισμό τους.

Όλοι εκτός από τον Α. Μανώλη και Γκίκα Βούλγαρη έφυγαν για την Αγγλία. Ο Λαρίτσος δεν είναι γνωστό αν έφθασε ποτέ στην Αγγλία. Τον Οκτώβριο του 1837 έφυγαν από την Αγγλία για την Κέρκυρα και από εκεί μέσω του Ελληνικού Προξενείου της Κέρκυρας για το νησί τους την Υδρα.

Ο Μανώλης και ο Βούλγαρης παρέμειναν στην Αυστραλία. Ο Α. Μανώλης ήταν, όπως δείχνουν τα στοιχεία, ο πρώτος Έλληνας που πολιτογράφηκε Βρετανός υπήκοος και ο Βούλγαρης πέμπτος. Ο Μανώλης έζησε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του σαν γεωργός στις περιοχές Κάμντεν και Πίκτον, πηλοσίον στο Σύνδευ, παντρεύτηκε την Ελίζαμπεθ Γκόρνι και απέκτησαν ένα γιο τον Ιωάννη για τον οποίο δεν υπάρχει κανένα επίσημο στοιχείο.

Ο Μανώλης πέθανε σε ηλικία 76 ετών και ο τάφος του σώζεται στο παλιό νεκροταφείο του Πίκτον. Στο μνήμα του είναι γραμμένες αυτές οι λέξεις στην Αγγλική:

«Σε μια ξένη γη, ένας ξένος αναπαύεται μακριά απ' το σπίτι του, μακριά από το κύμα».

Ο Γκίκας Βούλγαρης έζησε τα περισσότερα χρόνια σαν γεωργός στην περιοχή Μπομπάλα της Νέας Νοτίου Ουαλίας. Το 1836 παντρεύτηκε την 19χρονη Ιρλανδέζα Μαίρη Λάινς με την οποία απέκτησε 5 γιους και 5 θυγατέρες. Αγόρασε σημαντικά κομμάτια γης και επεδόθηκε εντατικά στη γεωργία και κτηνοτροφία. Πέθανε σε

Αφίξεις ομογενών

Από τις καθοκαιρινές αφίξεις κατά λάθος δεν αναφέρθηκε ο Αραχοβίτης Γεώργιος Μένταυλος, ο οποίος έμεινε αρκετόν καιρό στο χωριό, φιλοξενοούμενος στο σπίτι της αδελφής του Ουρανίας Γκίκα. Τελευταία ήλθε στο χωριό ο Γιάννης Αρβανίτης και η Ελένη Ματάλα-Μπουσιόικακη.

Οι αφίξεις σε όλα τα χωριά του Πάρωνα συνεχίστηκαν και το φθινόπωρο που είναι πανέμορφο. Στη Βαμβακού ήλθαν ο Γιώργος και η Ερίκα Λούπου από Γαλλία, καθώς και ο Χάρης Γεωργουλόπουλος από Αυστραλία και στο Βασσαρά ο Παναγιώτης Καραφώτης από ΗΠΑ.

ΤΑΞΙ

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Για όλο το 24ωρο - Για όλη την Ελλάδα

Τηλ.: Αθήνα 5762348

ΘΕΟΛΟΓΟΣ (σπίτι) 0731 - 94602

ΚΑΡΥΕΣ 0731-95200, - 95032 - 95144

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

⇒ Η Ελένη Ηλία Σταμάτη από τις Καρυές και ο Collin MacIawn απόκτησαν αγοράκι στην Αθήνα, στις 11-9-97 και το ονόμασαν Ηλία και Γιάννη. Ευτυχισμένη γιαγιά η κυρα Ευρώπη απόκτησε το πρώτο εγγονάκι της.

⇒ Στις 4-12-97 Τριαντάφυλλη Κ. Καρύγιαννη και ο οδοντίατρος Κώστας Γιαννακόπουλος, απόκτησαν στο Charlotte N.C. το πρώτο παιδί τους (αγοράκι) και έτσι οι αγαπητοί φίλοι Κώστας και Πίτσα Καρύγιαννη απόκτησαν το πρώτο τους εγγόνι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

⇒ Η Ελένη Ν. Κουτσόγεωργα και ο Μιχάλης Αντωνόπουλος βάφτισαν το δεύτερο παιδί τους στον Άγιο Ραφαήλ Πεντέλης, στις 20-9-97 και το ονόμασαν Νικόλαο. Είναι ο τρίτος εγγονός που παίρνει το όνομα του παππού Νίκου Θ. Κουτσόγεωργα.

⇒ Στις 18-10-97 βάφτισαν στην Ιερά Μονή Πεντέλης το τρίτο παιδί τους οι εκλεκτοί γιατροί Βίκυ και Πάνος Νικοηάου Κουτσόγεωργα και το ονόμασαν Αλέξανδρο.

Να ζήσουν τα δύο νεοφώτιστα πρώτα ξαδελφάκια.

ΓΑΜΟΙ

⇒ Το Σάββατο 12 Ιουλίου 1997 παντρεύτηκε στον Άγιο Ανδρέα Καρυών ο Σαράντος Τράκας με τη Βερόνικα Ανδρέου Μαρτσό, Ρωσικής καταγωγής.

Ακολούθησε ωραίο τραπέζι με το παραδοσιακό γλέντι στην πηλατεία, που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες. Συγκινημένοι και χαρούμενοι ήταν ο Πάνος και η Αλίκη που πάντρευσαν τον πρώτο γιό τους.

⇒ Στις 19 Ιουλίου 1997 παντρεύτηκαν στον Άγιο Ανδρέα Καρυών η Ιωάννα Γεωργίου Κολοβού και ο Γεώργιος Παναγιώτου Γεωργαντάς από τους Σουσιάνους.

Στο όμορφο γλέντι που έγινε στην πηλατεία διασκέδασαν και χορεύσαν όλοι οι καλεσμένοι με πρώτο στο χορό τον μπαρμπα Πάνο που πάντρεψε μια ακόμη εγγόνα του.

Από την Αμερική ήλθαν και παραβρέθηκαν στο γάμο οι εξαδέλφες της νύφης Ελένη και Γιάννα (κόρες της Πότας Φωτάκου).

⇒ Στις 5 Σεπτεμβρίου 1997 παντρεύτηκε στον Άγιο Γεώργιο Κοκκιναρά η κόρη του εξαίρετου Βαρβιτσιώτη και βουλευτού Λα-

κωνίας κ. Παρασκευά Φουντά Δήμητρα χημικός μηχανικός, με τον Σπύρο Μελετόπουλο, επιχειρηματία. Ευτυχείς γονείς ο Παρασκευάς και Ντίνα, πάντρεψαν το πρώτο παιδί τους.

⇒ Ένας ωραίος παραδοσιακός γάμος έγινε στην Πάτμο στις 6 Σεπτεμβρίου 1997. Η αναισθησιολόγος γιατρός Χρυσούλα Δημ. Πρεκεζέ παντρεύτηκε με τον επιχειρηματία Παναγιώτη Αποστόλου Βρανά.

Οι δύο εκλεκτοί νέοι, που ζουν στο Chicago ήλθαν με τους γονείς και τα αδέλφια τους και παντρεύτηκαν στον ιερό ναό Παναγίας Διασώζουσας. Τα νησιώτικα βιοηία και η θύρα συνόδεψαν το όμορφο ζευγάρι από το σπίτι, και περνώντας από τα γραφικά δρομάκια της Χώρας Πάτμου, με όλους τους καλεσμένους έφτασαν περπατώντας στο ναό. Μετά τη στέψη έγινε ωραίο τραπέζι και γλέντι στο κέντρο «Αθήναι» και ο χορός κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

⇒ Το Σάββατο 4 Οκτωβρίου 1997 παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής Ν. Σμύρνης ο Ιωάννης Δήμας, γιος της Ελένης Ανδριοπούλου με την Ελίζα Τερζοπούλου.

Ακολούθησε γαμήλιο γεύμα στο ξενοδοχείο St. George Lycabetus. Από την Αμερική ήλθαν οι θείοι Θόδωρος και Αθηνά Κερκουλά και μαζί με όλους τους προσκεκλημένους καμάρωσαν το όμορφο ζευγάρι.

⇒ Ο γιος του αγαπητού συνεργάτη της εφημερίδας μας Σπύρου Βαρβιτσιώτη, Περικλής Βαρβιτσιώτης χημικός, παντρεύτηκε στις 20-9-97 στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στο Καβούρι με την αρχιτέκτονα Λίλιαν Χ. Λάπηα.

Στη γαμήλια δεξίωση που έγινε στο παραθαλάσσιο κέντρο «Λιμάνικα Βουθιαγμένης» όλοι οι προσκεκλημένοι διασκέδασαν με κέφι και ευχήθηκαν στο όμορφο ζευγάρι να ζήσουν.

Η εφημερίδα εύχεται σε όλους τους νεόνυμφους «καλή ζωή με πολλούς απογόνους».

ΘΑΝΑΤΟΙ

✓ Στις 4-4-97 πέθανε στη Σπάρτη και κηδεύτηκε στους Βουτιάνους η **Αθανασία, χήρα Αθανασίου Παπαδημητρίου** σε ηλικία 84 ετών. Ήταν μια εξαιρετική γυναίκα που ευτύχησε να αποχτήσει 4 παιδιά και 7 εγγόνια. Ήταν πεθερά του γνωστού Βαρβιτσιώτη Στέλιου Σ. Ματθαίου.

✓ Στις 24-9-97 πέθανε στο νοσοκομείο Σπάρτης και κηδεύτηκε στο Τσούνι η **Σοφία χ. Ανδρέα Κολύβα**, 84 ετών.

Είχε γεννηθεί στη Βαμβακού (γένος Βομβορή) και ήταν κόρη της μαμής του χωριού Αρετής Βομβορή.

Γυναίκα με πηγαία καλοσύνη μεγάλωσε πέντε εξαιρετικά παιδιά αλλά ατύχησε να χάσει τον αγαπημένο της γιο Γιώργο, που σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα στην Αμερική, όπου είχε μεταναστεύσει.

Πέθανε, αφήνοντας παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα σε μεγάλη θλίψη, που την αποκαίρετσαν στο κοιμητήριο του Τσουινού μαζί με όλους τους συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς.

✓ Στις 6 Ιουνίου 1997 πέθανε στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο και κηδεύτηκε στις Καρυές η **Βασιλική χ. Νικαία Καστανά** (γένος Ιω. Μελεχέ), 84 ετών.

✓ Στις 5-10-97 πέθανε ξαφνικά από έμφραγμα και κηδεύτηκε στις Καρυές ο **Κων/νος Θεοδ. Κάκκαρης**, 65 ετών.

Ο εκλιπών επισκέφτηκε με τη σύζυγό του το πατρογονικό χωριό του και η μοίρα του επεφύλαξε αυτόν τον θάνατο για να ταφεί στο κοιμητήριο των Καρυών.

Ο εκλιπών ζούσε με την οικογένειά του στο Σικάγο, όπου είχε μεταναστεύσει.

✓ Στις 6-10-97 κηδεύτηκε στις Καρυές η **Παρασκευή χ. Ευστατίου Κωσταλά**, 86 ετών. Από την Αμερική ήλθαν τα παιδιά της Πάνος, Γιάννης και Δήμος και αποκαίρετσαν την αγαπημένη τους μητέρα μαζί με τα άλλα αδέλφια τους Γιώργο και Τέλη, εγγόνια, ανήψια, συγγενείς και φίλους.

✓ Στις 24-11-97 πέθανε σε νοσοκομείο της Αθήνας και κηδεύτηκε στις Καρυές ο **Γιώργος Παν. Χάρακας**, 85 ετών.

Ο εκλιπών μεγάλωσε στο χωριό, όπου έζησε πολλά χρόνια ως κτηνοτρόφος. Παντρεύτηκε την Κλαίρη Αϊβαλιώτη από τον Λάγιο με την οποία απόκτησε τέσσερα εξαιρετικά παιδιά, την Παναγιώτα, Σοφία, Δέσποινα και Γιάννη, τα οποία οπύδασαν και αποκαταστάθηκαν με καλές εργασίες και καλές οικογένειες. Τα τελευταία χρόνια ζούσε στη Σπάρτη και με τη σύζυγό του επισκεπτόταν τακτικά το χωριό, όπου και η τελευταία του κατοικία.

Συλλυπητήρια σε όλους τους οικείους.

Νέοι σκηνοθέτες από τα χωριά του Πάρνωνα

ΗΛΙΑΣ ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ

Το Εθνικό Θέατρο αποφάσισε να δημιουργήσει μια νέα σκηνή για να δώσει ευκαιρίες δημιουργίας σε νέους σκηνοθέτες, νέους θεατρικούς συγγραφείς, νέους ηθοποιούς, ενδυματολόγους, μουσικούς κ.τ.λ.

Είναι η «Πειραματική Σκηνή», η οποία στις 16 Οκτωβρίου 1997 παρουσίασε τρία μονόπρακτα «ο Τρίκας», «το Παιχνίδι» και η «Σοφία».

«Το Παιχνίδι» ανεβάστηκε με σκηνοθεσία του Ηλία Φραγκάκη, ο οποίος είναι γιος της Ελένης Προεστάκη, από τον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας και απέσπασε πολύ καλές κριτικές.

Ο Ηλίας έκανε τις Πανεπιστημιακές του σπουδές καθώς και σπουδές σκηνοθεσίας, θεάτρου, κινηματογράφου στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έχει σκηνοθετήσει ταινίες, ντοκιμαντέρ και θεατρικά έργα. Είναι συνιδρυτής και καλλιτεχνικός υπεύθυνος του «Θεατρικού Οργανισμού Σχολείων της Νυκτός» που ανέβασε πέρουν τον Ορέστη του Ευριπίδη σε μετάφραση και σκηνοθεσία δική του, παράσταση που παίχτηκε σε Αθήνα-Πειραιά και περιόδεύσε στην επαρχία.

Έχει συγγραφικό και μεταφραστικό έργο (σενάρια, θεατρικά, δοκίμια τέχνης, μεταφράσεις αρχαίων Ελληνικών και ξενόγλωσσων θεατρικών έργων).

Είναι βασικός καθηγητής υποκριτικής στη δραματική σχολή «Θεάτρου της Νυκτός» και διευθύνει το Θεατρικό Εργαστήρι ενήλικων του Δήμου Αγίας Παρασκευής.

Είναι ιδρυτικό μέλος της Παγκόσμιας Ένωσης Πανεπιστημιακού Θεάτρου και μέλος της Επιτροπής Δημιουργίας και Έρευνας που λειτουργεί στα πλαίσια της εκτελεστικής γραμματείας της Ένωσης, η οποία τελεί υπό την αιγίδα της UNESCO και τακτικό μέλος του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου.

Αλεξάνδρα Παπαγεωργίου

Σπούδασε Θέατρο στη σχολή Δημήτρη Βεάκη και κινηματογράφο στην σχολή Σταυράκου. Εργάστηκε ως σκηνοθέτης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στην παράσταση «Παντρολογήματα», του Νικόλα Γκόγκολ, και στο Πνευματικό Ιδρυμα Κρίτης με τις παραστάσεις «Ματωμένος Γάμος» του Φρεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, «Βούτσικ» του Γκέοργκ Μπέρνχερντ και «Τέρμα» του Φρ. Γκ. Λόρκα.

Το 1995 ίδρυσε την εταιρεία θεάτρου «Λευκό Θέατρο» η οποία ασχολείται με την αρχαία ελληνική μετρική.

Το 1996 έδωσε σεμινάριο μετρικής με θέμα την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, ενώ το 1997 έδωσε σεμινάριο με θέμα την «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή.

Χριστίνα Παπαγεωργίου

Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Το 1993 πήρε υποτροφία από το κοινωφελές ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης» προκειμένου να πραγματοποιήσει θεατρικές σπουδές με κατεύθυνση την Σκηνογραφία και Ενδυματολογία. Τις σπουδές αυτές περάτωσε στην Αγγλία και είναι κάτοχος διπλώματος MASTER IN TEXT AND PERFORMANCE STUDIES από το KINGS COLLEGE (LONDON) / R.A.D.A. (ROYAL ACADEMY OF DRAMATIC ARTS). Το 1995 μίπηκε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, όπου και σπουδάζει Γλυπτική στο εργαστήριο του Ευθύμιου Πανουργιά.

Δούλεψε ως βοηθός σκηνογράφου δίπλα στον Σάββα Χαρατσίδη στις παραστάσεις «Αγρίμι» του Άνουνι στο θέατρο αθηνών, «Θεός Βάνιας» του Τσέκωφ στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, «Μάνα, Μητέρα, Μαμά», του Διαλεγμένου στο ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. Καλαμάτας, και σε άλλες παραστάσεις, καθώς και με τον Αντώνη Λαγκλίδη στις παραστάσεις «Ελένη» Φεστιβάλ Αργούς, «Οικογένεια Νώε» παιδικό θέατρο Ξένας Καλογεροπούλου, «Πελεκάνος» του Στρινεργκ στο θέατρο «των Καιρών» και άλλες παραστάσεις.

Ως σκηνογράφος - ενδυματολόγος έχει δουλέψει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στις παραστάσεις «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη και «Παντρολογήματα» του Γκόγκολ, με την Θεατρική Λέσχη Βόλου στις παραστάσεις «NOSTOS-ULYSSES» σε σκηνοθεσία Σπύρου Βραχωρίτη, που παρουσιάστηκε στο φεστιβάλ θεάτρου του Εδιμβούργου, καθώς και στα «Οράματα του Μακρυγιάννη» σε σκηνοθεσία Σπ. Βραχωρίτη, που παρουσιάστηκε στο Βυζαντινό Μουσείο Θεσσαλονίκης.

Στην Αγγλία έχει σκηνογραφήσει τις παραστάσεις «Ορνεθες» και «Ειρήνη» του Αριστοφάνη, καθώς και «Μήδεια» του Ευριπίδη στο CAMDEN SCHOOL OF GIRLS. Επίσης την «Μήδεια» για το φεστιβάλ αρχαίου δράματος του Λονδίνου, με την θεατρική ομάδα του CLASSICS DEPARTMENT του KINGS COLLEGE (LONDON).

Αυτόν τον καιρό ετοιμάζει τα κοστούμια για την παράσταση «Μία συνάντηση κάπου αλλού» του Ιακ. Καμπανέλη, στο θέατρο τέχνης Καρόλου Κουν σε σκηνοθεσία Μίμη Κουγιουμτζή, καθώς και σκηνικά και κοστούμια για την παράσταση «Ιππόλυτος» του Ευριπίδη που θα παρουσιαστεί στο CAMBRIDGE τον Ιούλιο του 1998.

Οι αδελφές Αλεξάνδρα και Χριστίνα Παπαγεωργίου είναι κόρες του αείμνηστου γιατρού Γεωργίου Παπαγεωργίου από τις Καρυές, αγαπούν πολύ το χωριό και μαζί με τη μητέρα τους Ελένη, περνούν το μεγαλύτερο μέρος των διακοπών τους στις Καρυές.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ συγχαίρει τους τρεις νέους που ασχολούνται σοβαρά με το θέατρο και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Μια ωραία βάφτιση στην Κηφισιά

Την Κυριακή, το πρωί 7 Σεπτεμβρίου 1997, στον ιερό ναό του Αγ. Γεωργίου Κηφισιάς, βαφτίστηκε η κορούλα του Χρήστου και της Ολγας Δρακοπούλου (γένος Δρεττάκη).

Ανάδοχος ήταν ο συνεταιίρος του Χρήστου στην ανάληψη έργων περιβαλλοντικής προστασίας, Θάνος Καταμής και η σύζυγός του Ελίνα.

Στη νεοφώτιστη δόθηκε το όνομα τη γιαγιάς της, Δήμητρα.

Η νεοφώτιστη Δημητρούλα Χρήστου Δρακοπούλου με τον πατέρα της.

Ο παππούς, γιατρός Μαν. Δρεττάκης, η γιαγιά Τούλα, οι νονοί, η Ολγα και ο Χρήστος, η θεία Εύα και η γιαγιά Αλίκη Δρεττάκη και ο παππούς Γιώργος Δρακόπουλος.

Ακολούθησε δεξίωση στο μαγευτικό πύργο της Κηφισιάς επί της οδού Τατοΐου. Σ' ένα μοναδικό περιβάλλον από φοίνικες, δίπλα στη δροσιά της ποίνας και μ' ένα καλόγουστο διάκοσμο, Βυζυικώτες, Αραβοβίτες, φίλοι, συνεργάτες και γνωστοί του ζευγαριού με τα παιδιά τους, γεύτηκαν σπάνιες γεύσεις σ' ατέλειωτες ποσότητες. Το εκλεκτό κρασί έρεε και το κέφι των μεγάλων ανέβαινε συνεχώς ακούγοντας θαυμάσια μουσική. Τα παιδιά των προσκεκλημένων είχαν αναλάβει διασκεδαστές, μίμοι, ταχυδακτυλουργοί.

Χαρούμενοι ο Γιώργος και η Τούλα Δρακοπούλου (γ. Πίτσου) καμάρωναν τα παιδιά τους, τη νεοφώτιστη εγγονούλα τους και τον πρώτο εγγονό τους το Γιωργάκη.

Οι ευτυχείς γονείς δέχονταν ευχάριστα «την προίκα» της γλυκύτατης Δημητρούλας, τις θερμότερες ευχές από τους πολυπληθείς καλεσμένους, μέχρι τ' απόγευμα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

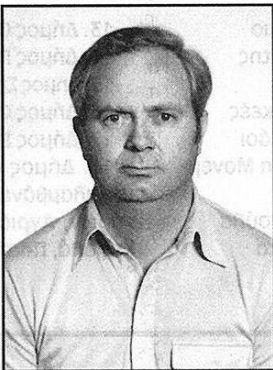
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΖΑΧΟΣ

Στις 29-9-97 άφησε την τελευταία του νύχτα, κτυπημένος από την επάρατη νόσο, ο Γιώργος Ζάχος, 62 ετών, πολιτικός μηχανικός.

Γεννημένος στον Κησά, ήταν ο τρίτος γιος μιας εξαίρετης οικογένειας που είχαν δημιουργήσει με το γάμο τους ο Σωκράτης Ζάχος και η Δημητρούλα Αναστ. Γεωργίου. Ως μαθητής διακρινόταν για το ήθος και την επιμέλειά του, ήσυχος και χαμογελαστός με ηγυαία ευγένεια που διατήρησε σε όλη τη μετέπειτα ζωή του, φοιτητική, επαγγελματική, κοινωνική κ.λπ.

Το 1977 παντρεύτηκε με την αγαπημένη του Όλγα Πανίδου και απόκτησαν δύο αγόρια το Σωκράτη και το Γιάννη. Εξήσε ευτυχισμένος γιατί είχε μια άριστη οικογένεια, είχε μια καλή επαγγελματική αποκατάσταση, και είχε κατακτήσει το σεβασμό και την αγάπη όλων, συγγενών, συνεργατών, και φίλων. Δυστυχώς όμως το νήμα της ζωής του κόπηκε ενωρίς και βύθισε στη θλίψη την αγαπημένη του σύζυγο, τα παιδιά του, τον αδελφό του, Πάνο, εξαδέλφια, θείους, συνεργάτες, φίλους και πατριώτες.

Ήταν πάρα πολύς ο κόσμος που αποχαιρέτησε τον αξέχαστο Γιώργο στο νεκροταφείο της Γλυφάδας και όλοι ασφαλώς θα τον θυμούνται με αγάπη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΑΣΤΑΝΑΣ

Μεγάλη θλίψη προξένησε σε όλους τους Αραχωβίτες η ξαφνική είδηση ότι ο Γιώργος Καστανάς σκοτώθηκε με το αυτοκίνητό του, στην Αμερική. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού και πολλοί συγγενείς και φίλοι από τη Σπάρτη όπου ζει η αδελφή του Νίκη Γ. Κολεντζιανού και από την τρίπολη όπου ζει η άλλη αδελφή του, έτρεξαν στο σπίτι των γονιών του μπαρμπα Πάνου και της θείας Ελένης Καστανά για να συλλυπηθούν τους τραγικούς γονείς, τα αδελφία, ανήψια και τους άηλους συγγενείς.

Ο Γεώργιος Καστανάς γιος του Παναγιώτη και της Ελένης Καστανά σκοτώθηκε σε τροχαίο στο Σικάγο στις 27/10/97 καθώς πήγαινε στη δουλειά του. Ήταν σε ηλικία 53 ετών. Είχε παντρευτεί την Αγγελική Δ. Διαμαντούρου και είχαν αποκτήσει 3 παιδιά την Ελένη, τον Παναγιώτη και την Πολυχρονία.

Για τους γονείς του ήταν δεύτερο σκληρό χτύπημα αφού τον ίδιο μήνα πριν από 19 χρόνια είχαν χάσει την κόρη τους Σταυρούλα Π. Κουτσόγεωργα στο Charlotte που άφησε πίσω και αυτή τον σύζυγο και τα δυο παιδιά της.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΩΣΤΑΛΑ

1911-1997

Δεν άντεξε στον αποχωρισμό του αγαπημένου της συζύγου η θεία-Παρασκευή και σε έξι μήνες ακολούθησε τον μπαρμπα-Στράτη στον άλλο κόσμο.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Καρυές (γένος Χονδροπούλου) όπου το 1929 παντρεύτηκε τον Ευστράτιο Κωσταλά, με τον οποίο έζησε ευτυχισμένη και πέρασαν μαζί με αγάπη και κατανόηση τις χαρές και τις λύπες της ζωής, τα βάσανα της κατοχής και τις ταλαιπωρίες της ξενιτειάς αφού μετανάστευσαν το 1951 οικογενειακά στην Αμερική.

Ήταν μια γυναίκα άξια, εργατική και η καρδιά της ήταν γεμάτη καλοσύνη. Υποδειγματική σύζυγος και μητέρα, μεγάλωσε πέντε γιους και καμάρωσε νυφάδες, εγγόνια και δισέγγονα και ήταν υπερήφανη για όλους. Γλυκομίλητη και γελαστή, είχε ένα καλό λόγο στα χείλη της για όλους.

Πάνδημη ήταν η κηδεία της στην Αράχωβα στις 11-10-97 όπου την αποχαιρέτισαν όλα τα παιδιά της, τα εγγόνια της, συγγενείς και φίλοι. Στο μνημόσυνο της που τελέστηκε στην Αθήνα παραβρέθηκαν επίσης πάρα πολλοί για να συλλυπηθούν τους οικείους της και να ευχηθούν να είναι αναπαυμένη η ψυχή της και αιωνία η μνήμη της.

Αυτό το ποίημα αφιερώνει στην γιαγιά του Παρασκευή ο Στράτης Τέλη Κωσταλάς.

Είμαι ελεύθερη

Μη λησάτε για μένα γιατί τώρα είμαι ελεύθερη./Ακολουθώ το μονοπάτι που ο Θεός έχει χαράξει για μένα. Επίασα το χέρι του όταν άκουσα να με φωνάζει./Γύρισα την πλάτη μου και τ' άφησα όλα μια μέρα για να γελάσω, ν' αγαπήσω, να εργαστώ ή να προσευχηθώ./Ο, τι άφρα ατελείωτο πρέπει να μείνει έτσι γιατί σήμερα εγώ βρήκα την γαλήνη./Αν ο αποχωρισμός μου έχει αφήσει ένα κενό γεμίστε το με χαρούμενες αναμνήσεις. Μια φίλη που μοιραστήκαμε, ένα γέλιο, ένα φιλή./Α, ναι, αυτά τα πράγματα θα μου ρέψουν κι εμένα. Μη φορτωθείτε με λύπες/σας εύχομαι το αύριο να είναι φωτεινό. Η ζωή μου υπήρξε πλήρης, γεμάτη νόημα με οικογένεια και καλούς φίλους και καλές στιγμές και το άγγιγμα όλων των αγαπημένων μου./Ισως η ζωή μου να φάνηκε σύντομη. Μη την επιμυκνέτε με ανώφελη λύπη./Έχετε θάρρος και η ειρήνη να είναι μαζί σας. Ο Θεός και ο παππούς με θέλησαν τώρα κοντά τους./Με ελευθέρωσαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑ ΠΡΕΚΕΖΕΣ

1915-1997

Στις 10 Νοεμβρίου πέθανε στο Νοσοκομείο της Σπάρτης, μετά από σύντομη νοσηλεία εκεί, ο Αραχωβίτης αγωνιστής Γεώργιος Πρεκεζές, που γεννήθηκε το 1915 στην Αράχωβα, γιος του Λεωνίδα και της Δημητρούλας Πρεκεζέ.

Από νέος, ανήσυχος, δραστήριος, θαρραλέος καθώς ήταν, πέρασε στην Εθνική Αντίσταση κατά των κατακτητών Γερμανών και αγωνίστηκε για την λευτεριά, την ανεξαρτησία και τη δημοκρατία της πατρίδας μας.

Μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου, κατεστραμμένος και αυτός και όλη η οικογένειά του, με απώλειες αδελφών και πατέρα, με σπύρι κατακαμμένο, ανάπηρος, ξεκίνησε να δημιουργεί. Σιγά-σιγά με συστηματική και σκληρή εργασία, έστησε ορυζοτροφείο στα Καλύβια της Κοκκινόλουτσας και αργότερα ήταν ο πρώτος που άνοιξε στη Σπάρτη κατάστημα με καθαρισμένα κοτόπουλα.

Ηρθε η χούντα των Συνταγματαρχών το '67 και παρόλο που ήταν ανάπηρος τον έστειλαν εξορία στη Γιάρο. Κατάφερε όμως να δημιουργήσει οικογένεια, να αναθρέψει και να σπουδάσει τα τρία παιδιά του και να ευτυχίσει να δει και τρεις εγγονούς.

Ο μπαρμπα-Γιώργος ο Πρεκεζές, νοιαζόταν για τους συγγενείς του, ήταν πολύ αγαπητός γιατί το χαμόγελο ήταν πάντα στο πρόσωπό του ηγυαίο και αυθόρμητο, αγαπούσε το χωριό του και η επιθυμία του ήταν να ταφεί εκεί όταν πεθάνει, όπως και έγινε.

Τον αποχαιρέτησαν στην κηδεία του εκπρόσωποι της Εθνικής αντίστασης της Λακωνίας, τ' αδελφία του, τ' ανήψια του, τα παιδιά του Μαρία, Λεωνίδα και Πετρούλα, η σύζυγός του Ελένη και πλήθος φίλων, συγγενών και συχωριανών.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της αγαπημένης του Αράχωβας.

Δήμητρα Πρεκεζέ-Κοροσπούλου

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ ΑΦΟΙ ΧΑΡΑΚΑ

Αναλαμβάνουμε το άνοιγμα νέων και παλαιών τάφων

Βιντεοσκοπήσεις κηδειών ΔΩΡΕΑΝ

Κιν. τηλεφ.: 094-766625 Γραφείου: 0731-29007

Οικίας: 95458, 77229

Οθωνος Αμαλίας 53 Σπάρτη (πλησιόν NISSAN)

Σταδιοδρομίες εκπαιδευτικών

Η κ. Άννα Καλκίνη - Πρίμπα Π.

Η κ. Άννα Καλκίνη, εξαίρετη φιλόλογος, σύζυγος του Βρεσθενίτη τραπεζίτη κ. Γ. Πρίμπα ανέλαβε τη θέση Γυμνασιάρχου στο Β' Γυμνάσιο Σπάρτης με 4ετή θητεία. Η κ. Καλκίνη έχει υπηρετήσει ευδόκιμα σε πολλά Γυμνάσια της περιοχής Σπάρτης με το βαθμό Γυμνασιάρχου. Στο Γεράκι τα έτη 1986 έως '88, στο Καστόρι το έτος 1988-89, στο Γ' Γυμνάσιο Σπάρτης 1989-92, στο Β' Λύκειο Σπάρτης, ως υποδιευθύντρια τα έτη 1992-97 και επί διμήνο ως διευθύντρια. Συγχαρητήρια!

Η εκπαίδευση κέρδισε την Ελένη Πανούση

Η εκλεκτή Αραχωβιτοπούλα Ελένη Γεωργίου Πανούση παραιτήθηκε από την Εθνική Τράπεζα, όπου εργαζόταν και είχε προαχθεί σε τμηματάρχη στο Υποκ. Ν. Ερυθραίας και διορίστηκε ως καθηγήτρια Αγγλικών στο Γυμνάσιο της Ρόδου.

Καλή σταδιοδρομία, Ελένη!

Μία αραχωβιτοπούλα μουσικός

Η Ντίρη Κολλαντζιανού, κόρη του Αραχωβίτη Κώστα Κολλαντζιανού δραστηριοποιείται στο χώρο της μουσικής και έχει δώσει πολλά δείγματα του μουσικού ταλέντου της.

Στις μουσικές εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Ν. Ηρακλείου Αττικής στις 7-10-97 παρουσίασε ηρώσιο μουσικό πρόγραμμα στην κεντρική πλατεία με ένα άρτιο μουσικό σύνολο και θαυμάσια μαθητική χορωδία.

Συγκεκριμένα διηύθυνε το μουσικό σύνολο του Εθνικού Ωδείου με 7 όργανα: πιάνο, ακορντεόν, αρμόνιο, κιθάρα, μπουζούκι, ντέφι, ντραμς και οι 7 μουσικοί - μαθητές της εκτέλεσαν τραγούδια που η ίδια διασκεύασε και επιμελήθηκε.

Επίσης παρουσίασε μικτή χορωδία με 23 χορωδούς - μαθητές της - οι οποίοι με μεγάλη επιτυχία τραγούδησαν τραγούδια που ενθουσίασαν τους ακροατές. Συγχαρητήρια στη νέα καθηγήτρια - μουσικό και πάντα επιτυχίες.

Οι νέοι και οι σπουδές τους

→ Ο Σωκράτης Γεωργίου Ζάχος, από του Κησά, πέτυχε στις Πανελλαδικές εξετάσεις και εισήχθη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Διεθνών Σπουδών.

→ Ο Θόδωρος Ταρλαγιάς από τον Άγιο Πέτρο πήρε πτυχίο Bachelor από το τμήμα Λογιστικής και Διοικητικής Οργάνωσης με πληροφοριακά συστήματα από το Πανεπ. I.S.T. Studies στην Αθήνα και αντίστοιχο από Πανεπιστήμιο του Λονδίνου.

Συγχαρητήρια!

Η Αλληλογραφία μας

- **ΝΤΑΛΙΑΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ** Σύνδεύ: Ευχαριστώ για τις δύο συνδρομές που στείλατε με τον Χ. Γεωργιολόπουλο. Έχετε πληρώσει και το έτος 1998. Σας ευχαριστούμε στο όμορφο πάρκο, όπου ο Σύλλογος Αραχωβιτών έκαμε εκείνο το ωραίο πικ - νικ στο Σύνδεύ. Χαιρετισμούς στη γυναίκα σας και σε όλους τους βαμβακίτες.
- **ΒΕΡΟΥΚΗ ΝΤΙΝΑ, Winnipeg Καναδά:** Ο αγαπητός φίλος της εφημερίδας Χάρης Γεωργιολόπουλος σας έγραψε συνδρομήτρια για ένα έτος και θα επικοινωνούμε. Μου είπε ότι είσθε γένος Σαραντοπούλου, από τη Βαμβάκου.
- Στο Winnipeg έχω τακτική συνδρομήτρια την Ελένη Perry Nikitas, κόρη του μπαρμπα Κώστα Κονταλίων από τις Καρυές. Ισως να γνωρίζαστε.
- **ΠΟΥΛΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ, Atlanta:** Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου με τα Αραχωβίτικα νέα της Ατλάντας. Επίσης σ' ευχαριστώ για τις 2 συνδρομές σου. Έχετε πληρώσει και για το 1998. Χαιρετισμούς στον Πάνο και σε όλους τους πατριώτες.
- **ΚΕΡΧΟΥΛΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, Greenwood S.C.:** Ευχαριστώ πολύ για τις δύο συνδρομές που μου έστειλες με την Αθηνά και το Θόδωρο. Έχετε πληρώσει και για το 1998.
- **ΚΟΡΔΗΡΗ ΝΤΑΡΜΟΥ ΛΕΛΑ:** Λέλα σ' ευχαριστώ που πάντα φροντίζεις να ενημερώνεις την εφημερίδα με τα νέα της Μεθούρης. Κάνω επιλογή γιατί ο χώρος είναι περιορισμένος και προσπαθώ να αναφέρω κυρίως στα χωριά μας.
- Ευχαριστώ τον αγαπητό Πάνο Κερχουλί για τις δύο συνδρομές του που σου έδω-σε.
- Πολλούς χαιρετισμούς στους νέους του Συλλόγου και περιμένω νέα τους με φωτογραφίες. Επίσης χαιρετισμούς στον Ανδρέα και σε όλους τους πατριώτες οικογενειακά.
- **ΚΑΡΑΦΩΤΗ ΠΑΝΟ** : Ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σας με τα Βασσαρικά νέα. Σας τηλεφωνώ συνέχεια στο τηλέφωνο 23401 στο Βασσαρά και δεν απαντάει. Υποθέτω ότι θα φύγατε ενωρίτερα για Αμερική. Κρίμα γιατί και ο Βασίλης και εγώ θέλαμε πάρα πολύ να σας δούμε.
- Ευχαριστώ πολύ για τις δύο συνδρομές σας. Πάντα τακτικός.
- **ΒΛΑΧΟ ΓΕΩΡΓΙΟ Chicago:** Χαίρομαι γιατί με τις συστάσεις του αγαπητού φίλου και γείτονα Δημοσθένη Πίτση γίνεται συνδρομητής της εφημερίδας μας. Ελπίζω να την αγαπήσετε κι εσείς και ίσως κάποτε να έχουμε την ευκαιρία να γνωριστούμε.

Αννίτα Πρεκεζέ

ΤΑΣΙ ΚΑΡΥΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΜΠΑΡΗΣ

ΤΗΛ. ΠΙΑΤΣΑΣ (0731) 95366 - 95144

ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ (0731) 26878 - 26997
ΚΙΝΗΤΟ: 094-457299

expert

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ Hi-Fi, TV, VIDEO

Φ. ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΚΑΛΑΜΩΝ 11, 22100 ΤΡΙΠΟΛΗ
ΤΗΛ. 071/239.836
FAX: 071/231.231

20 Δήμους και 2 Κοινότητες θα έχει ο Νομός Λακωνίας σύμφωνα με το «Σχέδιο Καποδίστριας»

Η τοπική αυτοδιοίκηση του Νομού Λακωνίας, μετά την ψήφιση στη Βουλή του σχετικού νομοσχεδίου διαμορφώνεται ως εξής:

1. Δήμος Ανατολικής Μάνης, έδρα ο Κότρωνας
2. Δήμος Ασωπού, έδρα τα Παπαδιάνικα
3. Δήμος Βοιών, έδρα η Νεάπολη
4. Δήμος Γερωνθρώ, έδρα το Γεράκι
5. Δήμος Γυθείου, έδρα το Γύθειο
6. Δήμος Εθούς, έδρα ο Βλαχιώτης
7. Δήμος Ζάρακα, έδρα η Ρεισιά
8. Δήμος Κροκεών, έδρα οι Κροκεές
9. Δήμος Μολαίων, έδρα οι Μολαίοι
10. Δήμος Μονεμβασίας, έδρα η Μονεμβασία
11. Δήμος Μυστρά, έδρα η Μαγούλα
12. Δήμος Νιάτων, έδρα τα Νιάτα
13. Δήμος Οιτύλου, έδρα η Αρεόπολη
14. Δήμος Πελλήνας, έδρα το Καστόρι
15. Δήμος Σμίνους, έδρα ο Άγιος Νικόλαος
16. Δήμος Φάριδος, έδρα το Ξηροκάμπι
17. Δήμος Σκάλας, έδρα η Σκάλα
18. Δήμος Θεραπνών, έδρα το Γεράκι (περιλαμβάνει τις Κοινότητες Αγίων Αναργύρων, Αγριάνων, Γκοριτσάς, Καϊθονής, Κεφαλά, Πλατάνας, Σκούρας, Χρύσαφας).
19. Δήμος Οινούντος, έδρα τη Σεήλασία, (περιλαμβάνει τις Κοινότητες Βαμβακούς, Βαρβίτσας, Βασσαρά, Βουτιάνων, Βρεσθέων, Θεοδόγου, Κονιδίτσας, Σεήλασίας).
20. Δήμος Σπάρτης, (περιλαμβάνει τις Κοινότητες Αμυκλών, Αφησσού, Καθυβίων Σοχάς, Κηαδά).

Ανεξάρτητες Κοινότητες παραμένουν η Κοινότητα Καρυών και Εθαφονήσου.

Η επίσκεψη του διαχειριστή της Διαθήκης Π. Κερκουλά, τραπεζίτη PATRICK MCCUILOUGH στις Καρυές

Εμφανική ήταν η επίσκεψη στις Καρυές του τραπεζίτη Mr Patrick Mc Cullough, ο οποίος είναι αντιπρόεδρος της τράπεζας Old Kent, στο Buffalo MI της Αμερικής, όπου είναι κατατεθειμένα τα χρήματα της διαθήκης Κερκουλά.

Ο κ. Ρ. Μ. είναι ο διαχειριστής της διαθήκης και όπως δήλωσε η επίσκεψή του έχει σκοπό να γνωρίσει το χωριό, να ιδεί τις συνθήκες διαβίωσης και να συζητήσει με τους αρμόδιους και να μορφώσει γνώμη για τα ζητήματα που αφορούν τη διαθήκη.

Τον φιλοξένησε στο σπίτι του ο Γιάννης Αρβανίτης, ο οποίος βρίσκεται από ημέρες στο χωριό και ειδοποίησε την Κοινότητα Καρυών, το Σύνδεσμο Α.Κ. και πολλούς άλλους να έρθουν στο χωριό το Σάββατο και Κυριακή 22 και 23 Νοεμβρίου. Το Σάββατο ο επισκέπτης συνοδευόμενος από τον πρόεδρο της Κοινότητας Δ. Λεβεντάκη, το γιατρό Β. Πρεκεζέ και άλλους ξεναγήθηκε σε όλο το χωριό, και με τη βοήθεια του Αγγελίου Ματάλη και Σπύρου Βλάχου που μιλούσαν αγγλικά μαζί του, επισκέφθηκε το μνημείο των Καρυατίδων, το Ρολλό, τη Βεργατσούλη, το οικόπεδο που διαθέτει ο ΣΑΚ για ανέγερση ξενοδοχείου στην Αγία Βαρβάρα, το Κάτω χωριό κ.τ.λ. Την Κυριακή, στις 11 π.μ. είχε προγραμματιστεί συγκέντρωση στο Κοινοτικό Κατάστημα για να γίνει ανοικτή συζήτηση, αλλά η ΔΕΗ είχε αναγγείλει διακοπή ρεύματος από τις 8 π.μ. έως 2 π.μ. και το κρύο ήταν τσουχτερό και αδύνατη η παραμονή μέσα στην ψυχρή αίθουσα. Ο Τάκης Ιω. Κουτσόγεωργας που ήλθε από την Ερμιόνη γι' αυτή τη συνάντηση, πρότεινε να πάμε όλοι μαζί στο σπίτι του, όπου τα κούτσουρα στο τζάκι ζέσταναν την ατμόσφαιρα και τη συζήτηση που κράτησε 3 ώρες.

Ο κ. Ρ. Μ. είπε ότι είναι αγγελοφάρος του διαθέτη και από τη διήμερη παραμονή του εδώ, εντυπωσιάστηκε από την αγάπη που δείχνουν οι Αραχοβίτες για το χωριό τους και αισθάνεται ότι το αγάπησε κι ο ίδιος.

Είπε ότι η επιθυμία του ασκίτη Π. Κ. ήταν να βελτιώσει την ποιότητα ζωής των κατοίκων, να δώσει ευκαιρίες στον οικονομικό τομέα, με έμφαση στο κάτω χωριό. Είπε ότι σήμερα δεν υπάρχει διαφορά στο πάνω και κάτω χωριό αλλά ίσως προκύψει νομικό κώλυμα. Σε κάθε έργο για να αποφασιστεί, πρέπει να προϋπάρχουν βασικές μελέτες σκοπιμότητας και έρευνες βιωσιμότητας για να πεισθεί η τράπεζα. Πιστεύει ότι υπάρχουν πολλοί Αραχοβίτες που μπορούν και θα θελήσουν να χρηματοδοτήσουν εν μέρει μια μελέτη και ο ίδιος έχει πεισθεί ότι η Τράπεζα πρέπει να χρηματοδοτήσει το μεγαλύτερο μέρος της. Σε ερώτηση αν υποβλήθούν οι μελέτες είναι βέβαιο ότι θα χρηματοδοτηθεί το έργο, απάντησε ότι δεν βλέπει το λόγο που θα αρνηθεί η Τράπεζα.

Εγιναν πάρα πολλές ερωτήσεις και δόθηκαν οι απαντήσεις εκατέρωθεν. Η συζήτηση ήταν διερευνητική από όθες τις πλευρές και έγινε σε ήπιο και ευγενικό κλίμα. Μεταφραστής ήταν ο δικηγόρος Ν. Χ. Κουτσόγεωργας και παρίστατο εκ μέρους του Ιδρύματος η δικηγόρος κ. Ταυγέτη Αθιμάκου, ανηψιά του Γιάννη Αρβανίτη.

Τελικά αποφασίστηκε να προχωρήσουμε στη μελέτη κατασκευής ξενοδοχείου 60 κλινών.

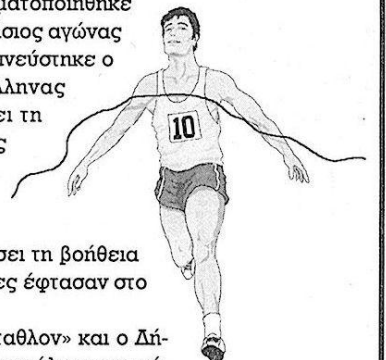
Τη Δευτέρα ο Πρόεδρος της Κοινότητας μαζί με τον κ. Ρ. Μ. επισκέφθηκαν το Νομάρχη Λακωνίας για μια ευρύτερη ενημέρωση και στην Αθήνα θα έκανε κάποιες διερευνητικές επαφές με Αμερικανικές Εταιρείες Κατασκευών.

Τα αποτελέσματα της επισκέψεως και των συζητήσεων θα φανούν στο μέλλον εάν και εφ' όσον η υπόθεση της διαθήκης κάνει ένα βήμα και κινηθεί για την πραγματοποίηση κάποιου έργου στο χωριό, σύντομα.

Ο επισκέπτης μας, ήταν ευγενέστατος, καλός συζητητής, με θετική αντιμετώπιση των ζητημάτων και ελπίζουμε να είναι στο μέλλον κομιστής καλών μηνυμάτων από την Τράπεζα προς το χωριό.

ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ 1997

Στις 26 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε για 15η συνεχή φορά ο ετήσιος αγώνας δρόμου «Σπάρταθλον» που εμπνεύστηκε ο Άγγλος σπινάρκος και φιλέλληνας John Fonten για να αναβιώσει τη διαδρομή που έκανε ο Αθηναίος κήρυκας, ημεροδρόμος Φειδιππίδης, ο οποίος διέτρεξε την απόσταση Αθήνα-Σπάρτη σε δύο ημέρες για να ζητήσει τη βοήθεια των Σπαρτιατών, όταν οι Πέρσες έφτασαν στο Μαραθώνα.

Ο διεθνής σύλλογος «Σπάρταθλον» και ο Δήμος Σπαρτιατών καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για να πραγματοποιείται ο αγώνας κάθε Σεπτέμβρη και το ευχάριστο είναι ότι η συμμετοχή αθλητών απ' όλο τον κόσμο και η απίχηση του αγωνίσματος, διαρκώς αυξάνουν. Εφέτος δήλωσαν συμμετοχή 160 αθλητές και 10 αθλήτριες. Το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετοχής κατέχουν οι Ιάπωνες και ακολουθούν Γαλλία, Γερμανία κ.ά. Ο Δήμαρχος Σπάρτης κ. Ματάλας και άλλοι παράγοντες, με γνώμονα την τεράστια απίχηση και επιτυχία του αγωνίσματος, ζητούν να συμπεριληφθεί το Σπάρταθλον, ως επίσημο αγώνισμα στους Ολυμπιακούς.

Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. Παρ. Φουντάς με παρέμβασή του πέτυχε σημαντική χρηματική επιχορήγηση για τα έξοδα που απαιτεί η διοργάνωση του «Σπάρταθλον».

Πανηγυρικός ήταν ο εορτασμός στην πλατεία της Σπάρτης όπου τερμάτισαν 77 δρομείς, από τους 168 που ξεκίνησαν από το Παναθηναϊκό Στάδιο της Αθήνας. Έλληνας ήταν ο νικητής, ο Κων/νος Ρέπος, 31 ετών, από το Βόλο, ο οποίος διέτρεξε την απόσταση σε 23 ώρες και 37 λεπτά, δεύτερος ο Ιάπωνας Kenji Okiyama σε 25 ώρες και 37 λεπτά, τρίτος ο Σουηδός Rune Larson σε 28 ώρες και 11 λεπτά.

Αξίζει να σημειωθεί ότι Έλληνας νικητής στο Σπάρταθλον έχει αναδειχθεί στο παρελθόν ο Γιάννης Κούρος τέσσερες φορές, το 1983, 1984, 1986 και 1990.

Αγαπητοί αναγνώστες της εφημερίδας.

Με τον ερχομό του νέου έτους, μαζί με τις ευχές μου για «καλή χρονιά» θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μην ξεχνάτε ότι η εφημερίδα συντηρείται (μετά βίας) από τις συνδρομές σας, τις οποίες οι μισοί από σας αμελούν να στείλουν. Στην εποχή μας ένα ποσό 2.000 δρχ. το χρόνο, για το εσωτερικό και 25 δολ. για το εξωτερικό, δεν νομίζω ότι είναι μεγάλο. Εξ άλλου αρκετοί αναγνώστες στέλνουν μειωμένο ποσό και γίνεται δεκτό και άληθοι αυξημένο και τους ευχαριστώ. Εκείνο που κατά τη γνώμη μου είναι απαράδεκτο είναι η τακτική ορισμένων (και δυστυχώς πολλών αναγνωστών), οι οποίοι έστειλαν 1-2 συνδρομές και κατόπιν ξέχασαν τις υποχρεώσεις τους παρ' όλο ότι λαβαίνουν την εφημερίδα. Παρακαλώ θερμά όσους θέλουν να διακόψουν να επιστρέψουν το τελευταίο φύλλο για να ξέρω ότι δεν επιθυμούν να λαβαίνουν την εφημερίδα και να τους διαγράψω. Είναι μια απλή διαδικασία, προτιμότερη από τη μακροχρόνια σιωπή τους. Ισως διερωτηθούν πολλοί γιατί δεν τους διαγράφω! Η απάντηση είναι ότι αρκετοί συνδρομητές πληρώνουν αναδρομικά τις συνδρομές τους και δεν είναι εύκολο να διαγράψω και μετά να ξαναγράψω στους καταλόγους τα ονόματά τους. Γι' αυτό σας παρακαλώ θερμά, με τον ερχομό του νέου έτους, που η εφημερίδα συμπληρώνει 11 χρόνια ζωής, να στείλετε τις συνδρομές σας όσοι χρωστάτε ή στείλετε πίσω την εφημερίδα με τη λέξη «επιστρέφεται». Δεν θα πληρώσετε ούτε γραμματόσημο!

Σας ευχαριστώ όλους.

Με εκτίμηση
Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεζέ

Ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940 στις Καρυές

Ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου στις Καρυές άρχισε με τη δοξολογία στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέου και συνεχίστηκε με τον πανηγυρικό της ημέρας από το δάσκαλο κ. Αγγ. Παπαντώνη (τον οποίο δημοσιεύουμε), με τραγούδια και ποιήματα που τραγουδούσαν και απήγγειλαν οι μαθητές και μαθήτριες του Δημ. Σχολείου και του Νηπιαγωγείου και ολοκληρώθηκε με την κατάθεση στεφάνων στο ηρώο των πεσόντων.

